

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1959-1960.

22 JUNI 1960.

BEGROTING

van de Diensten van de Eerste-Minister en van de Minister-Ondervoorzitter van de Kabinetsraad voor het dienstjaar 1960.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
ALGEMENE ZAKEN (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER LEFÈRE (Fernand).

DAMES EN HEREN,

A. — UITEENZETTING VAN DE MINISTER ONDERVOORZITTER VAN DE KABINETSRaad.

De Minister gaat uit van de beschouwing dat de administratie in ons land niet meer beantwoordt aan hetgeen ervan verwacht kan en moet worden. Om dit te verduidelijken moet men teruggaan tot in de concrete problemen die zich aan een vernieuwde administratie stellen. Men dient twee grote hoofdstukken te onderscheiden :

1°) de vraagstukken in verband met de administratieve apparatuur;

2°) de vraagstukken in verband met het administratief personeel.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Martel.

A. — Leden : de heren Barbeaux, Bertrand, d'Alcantara, Debucquoy, du Bus de Warnaffe, Lefère, Moyersoen, Parisis, Piers, Robyns, Saint-Remy, Van Elslande. — Baccus, Brouhon, Christiaenssens, Collart (M.), Cools, Mevr. Prince, de heren Rongvaux, Tielemans, Van Eynde. — Grootjans, Quaghebeur.

B. — Plaatsvervangers : de heer Counson, Mevr. De Riemaecker-Legot, de heren Herbiet, Lefèvre, Th., Lindemans, Van Cauwelaert. — De Pauw, Detiège, Radoux, Van Hoorick, Vanthilt. — Piron.

Zie :

4-VI (1959-1960) :

— N° 1 : Begroting door de Senaat overgezonden.

Chambre des Représentants

SESSION 1959-1960.

22 JUIN 1960.

BUDGET

des Services du Premier Ministre et du Ministre Vice-Président du Conseil de Cabinet pour l'exercice 1960.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES AFFAIRES GÉNÉRALES (1)
PAR M. LEFÈRE (Fernand).

MESDAMES, MESSIEURS,

A. — EXPOSE DU MINISTRE VICE-PRESIDENT DU CONSEIL DE CABINET.

Le Ministre déclare que l'administration, dans notre pays, ne correspond plus à ce que l'on peut et doit en attendre. Il suffit, pour s'en convaincre, de signaler les problèmes concrets qui se posent à une administration rénovée. Il convient de distinguer deux grands chapitres :

1°) les problèmes ayant trait à l'organisation administrative;

2°) les problèmes relatifs au personnel administratif.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Martel.

A. — Membres : MM. Barbeaux, Bertrand, d'Alcantara, Debucquoy, du Bus de Warnaffe, Lefère, Moyersoen, Parisis, Piers, Robyns, Saint-Remy, Van Elslande. — Baccus, Brouhon, Christiaenssens, Collart (M.), Mme Prince, MM. Rongvaux, Tielemans, Van Eynde. — Grootjans, Quaghebeur.

B. — Suppléants : M. Counson, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Herbiet, Lefèvre, Th., Lindemans, Van Cauwelaert. — De Pauw, Detiège, Radoux, Van Hoorick, Vanthilt. — Piron.

Voir :

4-VI (1959-1960) :

— N° 1 : Budget transmis par le Sénat.

HOOFDSTUK I.

Administratieve apparatuur.

Hierin onderscheidt men verscheidene vraagstukken.

A. — *de teksten*: men staat verstomd wanneer men het enorm aantal wettelijke en reglementaire teksten overzouwt, die uitgevaardigd zijn in verband met de administratieve vraagstukken. Dit aantal bereikt 20.000. De overloed van de teksten is zo groot dat het onmogelijk is ze te coördineren zonder tussenkomst van de wetgever. Daarom heeft de Minister op 2 oktober 1959 in de Senaat een wetsontwerp ingediend strekkende tot de coördinatie en de codificatie der teksten. De Senaatscommissie voor algemene zaken is hiermede bezig en de heer Vermeylen werd als verslaggever aangewezen. Deze coördinatie zal een einde maken aan tal van administratieve betwistingen zomede aan het dupliceren van talrijke teksten. Wij beschikken voor het bijeenbrengen der documentatie over een deugdelijk instrument; met name het coördinatiebureau van de Raad van State.

B. — *de diensten*: het grote vraagstuk bestaat erin de diensten te rationaliseren om tot gevoelige besparingen te kunnen overgaan. De Minister heeft daartoe een interdepartementale commissie aangesteld. Het geldt hier een delicate taak, waarvan de uitvoering met psychologische moeilijkheden gepaard gaat. De Minister moet immers een administratieve hervorming doorvoeren in andere departementen dan het zijne. Deze commissies zijn nu aan het werk onder de leiding van het hoger personeel van elk departement.

Het kenmerk van onze administratie is haar verregaand *isolationisme*: elk departement beweert haar eigen methoden te hanteren; er zijn bijna geen onderlinge contacten tussen het personeel der diverse departementen.

De Minister herinnert eraan dat hij een colloquium tussen de hogere ambtenaren van de verschillende departementen heeft georganiseerd. Tot zijn verbazing heeft hij geconstateerd dat de $\frac{3}{4}$ van deze ambtenaren elkaar nooit ontmoet hadden.

De Minister citeert enkele problemen die door deze commissies onderzocht worden:

1°) De gelijkmaking van de wedden uitgekeerd tengevolge van de terbeschikkingstelling der ambtenaren. Het regime verschilt van departement tot departement.

2°) het feit dat verscheidene betrekkingen dupliceren:

3°) het huidig onverdedigbaar stelsel van de uitoefening van de hogere functies.

Thans zijn er ambtenaren die gedurende acht tot tien jaar hogere functies uitoefenen; en door dit feit voorziet men niet in de noodzakelijke benoemingen. Men moet ofwel benoemen ofwel de bewuste ambtenaar in zijn statutaire graad terugplaatsen;

4°) Er zijn diensten die slecht functioneren. De Minister heeft zogenaamde commando's van ambtenaren naar deze diensten gestuurd. Interessante verslagen zijn uitgebracht, o.m. betreffende de dienst van de vreemdelingenpolitie;

5°) de Centrale dienst voor benodigdheden. Deze dienst is nog niet gemechaniseerd, ofschoon hij jaarlijks voor 1 miljard frank aankopen doet;

6°) mechanisatie der werkmethode's. In sommige departementen zoals de financiën worden de wedden en pensioenen volgens het mechanisatiesysteem berekend; doch in

CHAPITRE I.

Organisation administrative.

Dans ce domaine, on se trouve devant divers problèmes.

A. — *les textes*: on est effaré de voir le nombre énorme de textes légaux et réglementaires se rapportant à des questions administratives. On se trouve devant quelque 20.000 textes. L'abondance de ces textes est telle qu'il est impossible de les coordonner sans l'intervention du législateur. C'est la raison pour laquelle le Ministre a déposé au Sénat le 2 octobre 1959 un projet de loi tendant à coordonner et à codifier les textes. La Commission sénatoriale des Affaires générales en est saisie et M. Vermeylen a été désigné comme rapporteur. Cette coordination mettra fin à de nombreux différends administratifs ainsi qu'aux doubles emplois de nombreux textes. Nous disposons, en vue de la constitution de la documentation, d'un instrument remarquable, notamment le bureau de coordination du Conseil d'Etat.

B. — *les services*: il y a lieu de les rationaliser en vue de pouvoir opérer de sérieuses économies. Le Ministre a institué à cet effet une commission interdépartementale. Il s'agit d'une tâche délicate, dont l'accomplissement s'accompagne de difficultés d'ordre psychologique. Le Ministre, en effet, est obligé d'exécuter une réforme administrative dans d'autres départements que le sien. Ces commissions fonctionnent sous la direction du personnel supérieur de chaque département.

Notre administration se caractérise par son *isolationisme* accentué: chaque département prétend appliquer ses propres méthodes; il n'existe guère de contact entre le personnel des divers départements.

Le Ministre rappelle qu'il a organisé un colloque entre les fonctionnaires généraux des divers départements. A son grand étonnement, il a constaté que les $\frac{3}{4}$ de ces fonctionnaires ne s'étaient jamais rencontrés.

Le Ministre cite quelques problèmes examinés par ces commissions:

1°) l'uniformisation des traitements alloués en cas de mise en disponibilité des fonctionnaires. Ce régime diffère d'un département à l'autre;

2°) plusieurs fonctions font double emploi;

3°) le régime actuel de l'exercice de fonctions supérieures est indéfendable.

Il existe actuellement des fonctionnaires qui exercent des fonctions supérieures pendant huit à dix ans; de ce fait, on s'abstient de faire les nominations nécessaires. Il faut, soit procéder à la nomination, soit replacer le fonctionnaire en question dans son grade statutaire.

4°) Certains services fonctionnent mal. Le Ministre a envoyé des soi-disant commandos de fonctionnaires dans ces services. Des rapports intéressants ont été établis, notamment concernant le service de la police des étrangers.

5°) L'Office Central des Fournitures. Ce service n'est pas encore mécanisé, bien que son volume d'achats se chiffre annuellement à 1 milliard de francs.

6°) la mécanisation des méthodes de travail. Dans certains départements, tel que celui des Finances, le calcul des traitements et des pensions se fait par le procédé

andere departementen zoals bv. Openbaar Onderwijs, gebeurt nog alles met de hand, en wordt er één dossier per ambtenaar aangelegd. Aan zulke ouderwetse methodes dient beslist een einde gemaakt.

Naast de departementele commissies heeft de Minister drie gespecialiseerde commissies aangesteld :

1°) een commissie belast met de hervorming van de centrale dienst voor benodigdheden die thans afhangt van het departement van openbare werken. Een reorganisatie van deze dienst is broodnodig. Overigens wordt een hervorming voorgesteld. Deze centrale dienst was goed bedoeld, doch men constateert in de administratie een algemene tendens om zich aan de dienst te onttrekken. Terwijl de dienst voor 1 miljard aankopen verricht, doen de departementen zelf voor twee andere miljard frank aankopen. Het mechanisme van de centrale dienst is veel te traag. De hervorming van de centrale dienst, samengaan met het afschaffen of het verminderen van het departementeel particularisme op dit gebied, zou een besparing van een 100 miljoen frank met zich kunnen brengen. Deze hervorming gaat daarbij nog gepaard met het rationaliseren van de stocks welke de departementen aanleggen, en die thans gevaar lopen gedemodereerd te worden. Zij gaat ook nog gepaard met het normaliseren der benodigdheden.

De Minister verklaart dat de werkzaamheden van deze commissie zullen beëindigd zijn op 30 juni a.s.

2°) een commissie werd ook ingesteld om het vraagstuk van de administratieve autovoertuigen te onderzoeken. Men heeft geconstateerd dat de administratieve km het dubbel kost van de industriële km. Dit komt door het feit dat de autovoertuigen niet hun rendement hebben. In de industrie rijden de autovoertuigen gemiddeld 40.000 km per jaar, terwijl dit bij de Staat beperkt blijft tot 20 à 25.000 km per jaar. Men heeft uitgerekend dat in de industrie, auto-geleider inbegrepen, 4,60 frank per km kost, terwijl de Staat, voor een km, 7,20 francs betaalt.

De Minister is voornemens een centrale garage voor het autovervoer van de Staat in te richten.

3°) een derde commissie houdt zich bezig met de studie van het vraagstuk van het beheer van het onroerend patrimonium van de Staat.

Op 4 december 1959 hechtte de kabinetsraad zijn toestemming aan de hervorming van dit stelsel, en aan de instelling van een commissie, die voorgezeten is door de heer Schreuder, secretaris generaal van het departement van financiën. Deze commissie heeft als hoofddoel genomen het totstandbrengen van een fonds van het onroerend patrimonium van de Staat. Thans is dit beheer niet gecentraliseerd; elk departement beschikt over zijn eigen onroerende goederen. Wanneer deze onroerende goederen verlaten worden, blijven ze ongebruikt, want indien zij officieel gedesaffecteerd worden, keren zij terug naar het departement van Openbare Werken en verliest eerst bedoeld departement het onroerend goed. Het resultaat van dit beleid is dat een groot aantal onroerende goederen ongebruikt blijven, hetgeen voor de Staat een belangrijk verlies aan inkomen betekent.

De Minister wijst erop dat deze hervormingen zonder aanwerving van nieuw personeel gebeuren, doch dat hij aan de commissie de machtiging heeft gegeven, met zijn toestemming, beroep te doen op gespecialiseerde ingenieurs.

De Minister handelt nog over enkele vraagstukken in verband met de hervorming van de diensten :

mécanique; dans d'autres départements, par exemple l'Instruction Publique, tout se fait manuellement et il est établi un dossier pour chaque fonctionnaire. Il faut renoncer une fois pour toutes à de telles méthodes périmées.

A côté de commissions départementales, le Ministre a institué trois commissions spécialisées :

1°) une commission chargée de la réforme de l'Office Central des Fournitures, qui relève actuellement du département des Travaux Publics. Une réorganisation de cet office se révèle absolument nécessaire. D'ailleurs une réforme est proposée. La création de cet Office central répondait à de bonnes intentions, mais l'administration montre une tendance générale à vouloir se soustraire audit office. Tandis que l'Office achète pour 1 milliard, les départements font eux-mêmes des achats d'un montant de deux milliards de francs. Le mécanisme de l'Office central est bien trop lent. La réforme de l'Office central, allant de pair avec la suppression ou la diminution du particularisme départemental dans ce domaine, permettrait de réaliser une économie de 100 millions de francs. Cette réforme se double en outre d'une rationalisation des stocks constitués par les départements et qui risquent actuellement de se démoder. De plus, les fournitures seront ainsi normalisées.

Le Ministre déclare que la commission en question terminera ses travaux le 30 juin prochain.

2°) il a été également institué une commission pour examiner le problème des voitures automobiles administratives. On a constaté que le km administratif est le double du km industriel. Ceci provient du fait qu'à l'Etat les voitures automobiles n'ont pas leur plein rendement. Dans l'industrie, les voitures parcourent en moyenne 40.000 km par an, tandis qu'à l'Etat on n'atteint annuellement que 20.000 à 25.000 kilomètres. On a calculé que le coût par km, chauffeur compris, est de 4,60 francs dans l'industrie alors que l'Etat paie 7,20 francs.

Le Ministre a l'intention d'aménager un garage central pour le parc automobile de l'Etat.

3°) une troisième commission s'occupe de l'étude du problème de la gestion du patrimoine immobilier de l'Etat a été instituée.

Le 4 décembre 1959 le Conseil de cabinet a approuvé la réforme de ce système et la création d'une commission présidée par M. Schreuder, secrétaire général du département des Finances. Cette commission s'est assigné comme objectif principal la constitution d'un fonds du patrimoine immobilier de l'Etat. Actuellement, cette administration n'est pas centralisée; chaque département dispose de ses propres immeubles. Lorsque ceux-ci sont évacués, ils demeurent inoccupés, car, lorsqu'ils sont désaffectés officiellement, ils font retour au département des Travaux Publics. Ainsi, le département en question perd l'immeuble. Il résulte de cette politique qu'un grand nombre d'immeubles restent inoccupés, ce qui, pour l'Etat, entraîne une perte importante de revenus.

Le Ministre signale que ces réformes s'opèrent sans recrutement de nouveau personnel, mais il a habilité la commission à faire appel, moyennant son accord, à des ingénieurs spécialisés.

Le Ministre traite ensuite de quelques problèmes relatifs à la réforme des services :

1°) pro memorie wijst hij op de noodzaak de administratieve en budgettaire controle te vereenvoudigen. Deze hervorming maakt deel uit van de hervorming van de rijkscomptabiliteit;

2°) een ander vraagstuk is dit van het rationaliseren van de administratieve jurisdicties. Een inventaris van het Instituut van de administratieve wetenschappen heeft aan het licht gebracht dat er 238 dergelijke commissies bestaan, waarvan 161 met jurisdictionele bevoegdheid, 68 zonder deze bevoegdheid en 9 commissies van speciaie aard, betreffende Kongo. Deze 161 jurisdicties hebben allen een eigen procedure. Het is ook nodig dit alles te vereenvoudigen.

C. — *De gebouwen* : De Minister wijst erop dat de administratieve wijk in aanbouw is, en een einde zal maken aan een ondragelijke toestand. De gebouwen van verscheidene departementen bevinden zich in een ellendige toestand. Zij zijn daarenboven al te zeer verspreid. Als voorbeeld haalt hij dit aan van de diensten van het Ministerie van Financiën, welk in de hoofdstad 95 gebouwen tellen, waarvan 29 voor de centrale diensten. Wanneer sommigen dezer gebouwen verlaten zullen worden, dan zal de Staat aanzienlijke bedragen kunnen recupereren omdat de grond waarop deze bouwvallige gebouwen opgericht zijn peperduur is, gaande tot 15 à 20.000 frank per m².

* * *

HOOFDSTUK II.

Administratief personeel.

De Minister verklaart dat zijn bijzondere zorg naar het menselijk aspect van deze hervorming gaat. In deze zin dat hij de administratie wil hervormen niet tegen haar wil in, maar met haar medewerking. Hij heeft betracht de administratie haar waarde en de verhevenheid van haar opdracht te doen beseffen. Hij herinnert aan het feit dat hij met dit doel een commissie heeft opgericht. De eerste resultaten van haar werkzaamheden zijn verheugend. Hij herinnert ook aan het colloquium der hogere ambtenaren dat hij onlangs heeft belegd, en wijst erop dat de kontakten die hij onderhoudt met de syndicale organisaties der openbare diensten uitstekend zijn.

De Minister legt de nadruk op drie aspecten van de administratieve hervorming :

A. — *Sociale aspecten* : de Minister herinnert aan sommige maatregelen die door de Regering genomen zijn : op drie juli 1959 werd het verlof voor de geboorte van 8 tot 12 weken uitgebreid. Op 17 september 1959 werd beslist tot tussenkomst van de Staat in de bijdragen die de ambtenaren betalen om aangesloten te zijn bij erkende mutualiteiten. Op 17 april 1959 werd van wal gestoken met een proef voor de invoering van de vijfdaagse week. Deze proef was bevredigend en op 30 oktober 1959 werd door de kabinetsraad de maatregel veralgemeend. Het rendement is er niet door verminderd, en er wordt voorzien dat de private sektor zal volgen.

B. — *De statutaire aspecten* : Deze aspecten houden verband met de hervorming van het statuut der ambtenaren, dat uit 1937 dagtekent.

1°) *Het signalement van de ambtenaar* : het signalement werd door het statuut ingesteld om een appreciatiebasis te

1°) il rappelle pour mémoire la nécessité de simplifier le contrôle administratif et budgétaire. Cette réforme s'inscrit dans la réforme de la comptabilité de l'Etat;

2°) un autre problème est celui de la rationalisation des juridictions administratives. Un inventaire de l'Institut des Sciences administratives a révélé qu'il existe 238 commissions de ce genre, dont 161 avec compétence juridictionnelle, 68 sans compétence juridictionnelle et 9 commissions à caractère spécial pour le Congo. Ces 161 juridictions ont toutes une procédure particulière. Aussi, il importe de simplifier tout cela.

C. — *Les immeubles* : Le Ministre fait observer que la cité administrative est en voie de construction et que celle-ci mettra fin à une situation intolérable. L'état des bâtiments de divers départements est lamentable. Ils sont, en outre, trop éparpillés. Il cite l'exemple des services du Ministère des Finances qui ne compte pas moins de 95 immeubles dans la capitale, dont 29 sont occupés par les services centraux. Lorsque certains de ces immeubles seront abandonnés, l'Etat sera en mesure de récupérer des montants considérables, le terrain sur lequel se trouvent ces immeubles vétustes coûtant excessivement cher, notamment de 15 à 20.000 francs le m².

* * *

CHAPITRE II.

Personnel administratif.

Le Ministre s'est préoccupé plus particulièrement de l'aspect humain de cette réforme, en ce sens qu'il veut réformer l'administration non malgré elle mais avec sa collaboration. Il s'est efforcé de rendre l'administration consciente de la valeur et de la grandeur de sa mission. Il rappelle qu'il a créé une commission à cette fin. Les premiers résultats des travaux de celle-ci sont réconfortants. Il rappelle également le colloque des fonctionnaires généraux qu'il a convoqués récemment. Il signale que les contacts qu'il entretient avec les organisations syndicales des services publics sont excellents.

Le Ministre souligne trois aspects dans la réforme administrative :

. — *Aspects sociaux* : le Ministre rappelle certaines mesures qui ont été prises par le Gouvernement : le 3 juillet 1959, le congé de naissance a été porté de 8 à 12 semaines. Le 17 septembre 1959, il a été décidé que l'Etat interviendrait dans les cotisations payées par les fonctionnaires en vue de leur affiliation à des mutualités reconnues. Le 17 avril 1959, un premier essai en vue de l'introduction de la semaine des cinq jours fut tenté. Cet essai se révéla satisfaisant et le 30 octobre 1959 la mesure fut généralisée par le Conseil de cabinet. Le rendement n'en a pas diminué pour autant et l'on prévoit que le secteur privé s'engagera dans la même voie.

B. — *Aspects statutaires* : Ces aspects concernent la réforme du statut des fonctionnaires, qui date de 1937.

1°) *Le signalement du fonctionnaire* : le signalement a été instauré par le statut afin de fournir une base d'appré-

geven voor de promotie der ambtenaren. Dit signalement is verplichtend en jaarlijks. Het vereist een aanzienlijke administratieve rompslomp. Daarbij komt dat het signalement, theoretisch een uitstekende zaak, praktisch niets meer betekent omdat de kwoteringen te eenvormig zijn en niet aan de werkelijkheid beantwoorden. Vanaf het ogenblik dat iedereen « zeer goed » gekwoteerd wordt, is een ambtenaar die slechts de melding « goed » bekommt een slechte ambtenaar! De Minister heeft als eerste maatregel het jaarlijkse signalement willen vermijden en heeft voorgeschreven dat het signalement slechts moet opgemaakt worden indien een belangrijke wijziging in de houding van de ambtenaar is tussengekomen. Deze maatregel heeft de afschaffing van 120.000 formulieren met zich gebracht.

2°) De Minister heeft ook de interdepartementale syndicale consultatie afgeschaft voor de vraagstukken die slechts één departement aanbelangen. De genomen maatregel is overigens niets meer dan de toepassing van het syndicaal statuut zelf.

3°) De Minister heeft een wetsontwerp opgemaakt betreffende het statuut van het personeel der parastatale instellingen. Dit wetsontwerp werd door het Nationaal consultatief syndicaal comité goedgekeurd. Het werd ter fine van advies aan de Raad van State voorgelgd. De Minister onderstreept het belang van het wetsontwerp dat een prefiguratie zal zijn van het nieuw statuut der staatsambtenaren.

4°) *de vraagstukken in verband met de aanwerving en de stage der ambtenaren.*

De Minister wijst ook op de incoherentie die op diit gebied bestaat.

a) *betreffende de eksamens*: er worden eksamens ingericht voor elk departement, met het aanleggen van evenvele wervingsreserves. Wanneer pas een examen heeft plaats gehad ten behoeve van één departement en een ander departement nieuwe ambtenaren aanvraagt, dan mag dit laatste departement niet putten uit de wervingsreserve van het bedoeld examen, doch moet er een nieuw afzonderlijk examen uitgeschreven worden. Dit is een werkelijk onlogische toestand. De Minister heeft dan ook voorgeschreven dat alle departementen jaarlijks ertoe gehouden zijn op een bepaalde datum hun behoeften aan personeel aan het Vast Wervingssekretariaat bekend te maken opdat één examen voor al deze behoeften zou ingericht worden. De Minister wijst erop dat de jury's voor deze eksamens geen beroep kunnen doen op plaatsvervangers, zodat thans bij afwezigheid van een jurylid het examen opgeschort moet worden. Hij wijst verder op de noodzaak de administratieve eksamens in te richten kort na de sessies van de universitaire eksamens. Wanneer er teveel tijd verloopt tussen het ogenblik waarop de jonge universitaire uit de universiteit komen, en het inrichten van een examen voor toelating in de Staatsdiensten, zoeken zij een uitweg in de privé-sector en verliest de Staat aldus bekwame krachten.

b) *wat de stage betreft*: het begrip is volkomen vervalst in de huidige praktijk. De stage bestaat erin jonge rekruten te werk te stellen in *verschillende diensten*. Thans benoemt men een stagiair in een bepaalde dienst die hij nooit meer verlaat. Thans worden ook de stagiairs benoemd wanneer er een betrekking vacant is; terwijl het juist in de geest van de stage ligt dat ze zouden moeten aangesteld worden wanneer er geen vacante betrekkingen zijn.

ciation en vue de la promotion des fonctionnaires. Ce signalement est obligatoire et annuel et exige un fatras administratif considérable. En outre, le signalement qui, en théorie, est une chose excellente, est pratiquement dépourvu de sens parce que les cotes sont trop uniformes et ne répondent pas à la réalité. Dès le moment où chacun obtient la cote « très bien », le fonctionnaire qui n'a que la mention « bien » devient un mauvais fonctionnaire! Comme première mesure, le Ministre a voulu éviter le signalement annuel et a prescrit que le signalement ne sera établi que si une modification importante est intervenue dans le comportement du fonctionnaire. Cette mesure a permis la suppression de 120.000 formulaires.

2°) Le Ministre a également supprimé la consultation syndicale interdépartementale pour les questions qui ne concernent qu'un seul département. La mesure prise n'est d'ailleurs rien d'autre que l'application du statut syndical lui-même.

3°) Le Ministre a rédigé un projet de loi relatif au statut du personnel des organismes parastataux. Ce projet de loi a été approuvé par le Comité national de consultation syndicale et est actuellement soumis pour avis au Conseil d'Etat. Cet avis est attendu pour la fin du mois de mai. Le Ministre souligne l'importance de ce projet de loi, qui sera une préfiguration du nouveau statut des fonctionnaires de l'Etat.

4°) *les problèmes concernant le recrutement et le stage des fonctionnaires.*

Le Ministre attire l'attention sur l'incohérence qui existe en ce domaine.

a) *en ce qui concerne les examens*: des examens sont organisés pour chaque département avec la constitution d'autant de réserves de recrutement. Quand un examen vient d'avoir lieu pour le compte d'un département et qu'un autre département demande de nouveaux fonctionnaires, ce dernier ne peut puiser dans la réserve de recrutement de l'examen en question, de sorte qu'un nouvel examen distinct doit être organisé. Cette situation est tout à fait illogique. Aussi le Ministre a-t-il prescrit que tous les départements sont tenus de faire connaître annuellement au Secrétariat Permanent du Recrutement leurs besoins en personnel pour permettre l'organisation d'un examen pour parer à tous ces besoins. Le Ministre fait observer que les membres du jury de ces examens ne peuvent faire appel à des remplaçants, et que, de ce fait, l'examen doit être suspendu en cas d'absence d'un membre du jury. Il insiste ensuite sur la nécessité d'organiser les examens administratifs peu après les sessions des examens universitaires. Quand trop de temps s'écoule entre le moment où les jeunes universitaires quittent l'université et l'organisation d'un examen d'admission dans les services de l'Etat, ils cherchent à se caser dans le secteur privé et l'Etat voit s'échapper ainsi des éléments capables;

b) *en ce qui concerne le stage*: en pratique, cette notion est actuellement complètement faussée. Le stage consiste à mettre de jeunes recrues au travail dans divers services. A présent, on nomme un stagiaire dans un service déterminé, qu'il ne quittera plus jamais. Actuellement, les stagiaires sont aussi nommés quand un emploi est vacant, alors que précisément dans l'esprit du stage ils devraient être désignés lorsqu'il n'y a pas d'emplois vacants.

5°) *Beroepsvorming en beroepsvolmaking.*

De Minister wijst erop dat de functionarissen moeten gevormd worden om te bevelen. Ze moeten vergeleken worden aan ondernemingshoofden. Daarvoor is een deugdelijke vorming nodig. De Minister heeft daarom ook seminaries opgericht in samenwerking met de vier Belgische universiteiten. Een eerste dergelijk seminarie zal van wal steken in september e.k. Verscheidene ambtenaren hebben zich doen inschrijven. Zij zullen aldus administratieve brevetten kunnen bekomen.

6°) *De vraagstukken van de statutaire hiërarchie.*

Dit is een zeer belangrijk vraagstuk. Thans zijn er in de Belgische administratie 2.965 hiërarchische graden. Dit is werkelijk verbluffend. De oorzaak hiervan is van historische aard: telkens wanneer men een voordeel aan een bijzonder geval wou toekennen, heeft men het niet op nominatieve wijze willen doen en heeft men dan maar een nieuwe graad in het leven geroepen. Het hoeft geen betoog dat deze inflatie van graden een geweldig administratieve arbeid met zich meesleept.

De Minister heeft een commissie ingesteld die deze toestand zal vereenvoudigen. De Minister heeft 22 hoofdgraden vastgesteld die in een bepaald aantal bijkomende graden kunnen onderverdeeld worden. Tot nu toe hebben 9 departementen hun voorstellen overgelegd.

C. — *Geldelijke aspecten*: de Minister herinnert eraan dat de Regering besloten heeft de openbare functies te herwaarderen. De barema's zullen herzien worden in de loop van dit jaar. Voor de barema's A tot D werd de verhoging reeds toegepast met terugwerkende kracht op 1 januari 1960: verhoging van 2.000 frank per jaar. Voor de andere barema's vanaf E zal de verhoging ingang vinden op 1 oktober 1960 a.s. Deze maatregelen hebben een zekere voldoening aan de ambtenaren geschonken en zullen moeten gepaard gaan met het harmoniseren van de barema's. Men constateert immers dat voor gelijkaardige functies, eenzelfde categorie personeel op zeer verschillende manier vergoed wordt. Als voorbeeld citeert de Minister de dactylografen die bij de Staat een maximumwedde van 68.000 frank genieten, bij de N. M. B. S. 83.500 frank en bij het Rekenhof 123.000 frank.

* * *

B. — *Bespreking.*

Een lid stelt de volgende vragen:

a) vorming en volmaking der ambtenaren: waarom werden — in vergelijking met het vorig dienstjaar — de kredieten uitgetrokken op de huidige begroting, verminderd? (artikel 15 van de begroting).

De Minister antwoordt dat de kredieten in een andere rubriek opgenomen zijn.

b) recrutering: blijft het huidig plafond betreffende de leeftijdsvoorwaarden ongewijzigd?

c) vorming der hogere ambtenaren: zal rekening gehouden worden met de anciënniteit?

d) autovoertuigen: volgens welke administratieve formule zal de centrale garage waarover de minister heeft gesproken ingericht worden?

e) is de Minister voornemens sancties te nemen tegen de verantwoordelijken wanneer administratieve gebouwen door sommige departementen verlaten worden?

Een lid vraagt in verband met het geldelijk statuut van de ambtenaar, of de voorgenomen harmonisatie der barema's ook betrekking heeft op de ondergeschikte besturen.

5°) *Formation professionnelle et perfectionnement professionnel.*

Le Ministre fait observer que les fonctionnaires doivent être formés pour commander. Il faut les comparer aux chefs d'entreprises. Ceci requiert une formation solide. A cette fin, le Ministre a constitué des séminaires en collaboration avec les quatre Universités belges. Un premier séminaire de l'espèce débutera en septembre prochain. Plusieurs fonctionnaires se sont fait inscrire. Ils pourront ainsi obtenir des brevets administratifs.

6°) *Les problèmes de la hiérarchie statutaire.*

C'est là un problème très important. L'administration belge compte à l'heure actuelle 2.965 grades hiérarchiques. C'est vraiment déconcertant. Son origine est d'ordre historique: chaque fois qu'il s'agissait d'octroyer un avantage dans un cas particulier, on s'est abstenu de le faire d'une manière nominative, se contentant de créer un nouveau grade. Il est évident que cette inflation de grades entraîne un énorme travail administratif.

Le Ministre a institué une commission chargée de simplifier cette situation. Elle a fixé 22 grades-pilotes pouvant être subdivisés en grades secondaires. A ce jour, 9 départements ont soumis leurs propositions.

C. — *Aspects pécuniaires*: Le Ministre rappelle que le Gouvernement a décidé de revaloriser la fonction publique. Les barèmes seront révisés dans le courant de l'année. Pour les barèmes des groupes A à D, l'augmentation a déjà été appliquée avec effet rétroactif au 1er janvier 1960; elle atteint 2.000 francs par an. Pour les autres barèmes à partir du groupe E, l'augmentation sortira ses effets le 1er octobre prochain. Ces mesures ont donné quelque satisfaction aux fonctionnaires et elles devront aller de pair avec une harmonisation des barèmes. En effet, il a été constaté qu'une même catégorie de personnel est rémunérée d'une façon très différente pour des fonctions identiques. Comme exemple, le Ministre cite le cas des dactylographes, qui bénéficient d'un traitement maximum de 68.000 francs à l'Etat, de 83.500 francs à la S. N. C. B. et de 123.000 francs à la Cour des Comptes.

* * *

Discussion.

Un membre pose les questions suivantes:

a) formation et perfectionnement des fonctionnaires: quelle est la raison de la diminution des crédits budgétaires par rapport à l'année précédente? (article 15 du budget).

Le Ministre répond que les crédits figurent sous une autre rubrique.

b) recrutement: la limite actuelle reste-t-elle maintenue en ce qui concerne les conditions d'âge?

c) formation des fonctionnaires généraux: sera-t-il tenu compte de l'ancienneté?

d) voitures automobiles: selon quelle formule administrative sera créé le garage central dont le Ministre a parlé?

e) le Ministre a-t-il l'intention de prendre des sanctions contre ceux qui sont responsables des immeubles abandonnés par les départements?

Un membre demande au sujet du statut pécuniaire des fonctionnaires, si les pouvoirs subordonnés profiteront également de l'harmonisation envisagée des barèmes. Il attire

Hij wijst op een bijzonder geval, nl. dit van de technische agenten die verbonden zijn aan de landbouwkundige ingenieurs in het departement van landbouw. 40 van deze agenten op de 72 die er zijn, hebben diploma's van de categorie A1 en A2, doch ze zijn slechts vergoed volgens de barema's van de derde categorie. Dit is in tegenstrijdigheid met het koninklijk besluit van 6 februari 1954 tot regeling van de classificatie der diploma's A2 dat een koninklijk besluit van 30 maart 1939 aanvult.

Een lid vraagt hoe dat het staat met de aanpassing van de wedden van de directeurs, inspecteurs en controleurs van de rechtstreekse belastingen?

Deze ambtenaren die een belangrijke taak vervullen, die gewoonlijk niet voor 35 jaar benoemd worden, en onomkoopbaar zijn, hebben maar een geringe wedde.

De wedde van de controleurs gaat van 120 tot 180.000 frank, die van de provinciale directeur van 170 tot 242.000 frank.

Bij wijze van vergelijking dient aangestipt dat de gemeentesekretarissen van gemeente van meer dan 150.000 inwoners een wedde trekken van 224.000 tot 320.000 frank.

Een ander lid verklaart dat de administratie voortdurend zal moeten hervormd worden, omdat zij bestendig evolueert. Hij staat ook tamelijk sceptisch tegenover de door de Minister aangekondigde planering.

a) hij waarschuwt de Minister tegen overdreven centralisatie; de aankoopcentrale bv. bemoeilijkt de taak van de administratie in de aankopen van de nodige benodigdheden. Overdreven bureaucratie is hiervan de oorzaak.

b) wat betreft het rendement van de auto's van de staat, denkt hij dat hieraan niet veel te hervormen is daar het rendement van die auto's het resultaat is van de aard van het administratief leven zelf. Indien men hier ook overdreven centraliseert, dan zal men het gevaar lopen dat de Minister of de ambtenaren geen enkel voertuig ter beschikking zullen hebben wanneer zij het wensen.

c) hij is het met de Minister eens om te verklaren dat veel gebouwen van de Staat in een verlaten toestand verkeren. Hij wijst er op dat het huis, dat destijds door Minister Larock werd betrokken, heden leeg staat.

d) hij dringt ook aan op de mechanisatie van de diensten, bv. in het departement van openbaar onderwijs, waar de diensten slecht werken.

e) wat betreft de vorming van het personeel, is hij het niet eens met de Minister. Het is verkeerd dit werk te verdelen over de vier universiteiten, want de universitaire vorming staat niet gelijk met een administratieve vorming, en de verspreiding van de seminaries over de vier universiteiten zal de homogeniteit van de administratie schaden. Hij is voorstander van het stelsel dat in Frankrijk is toegepast, waarbij hogere scholen voor administratie waken over de vorming van het administratief personeel. Het is een gekend feit dat Frankrijk een der beste administraties ter wereld bezit.

f) hij waarschuwt de Minister tegen zijn voornemen aan het bestaand regime van het signalement te tornen. Dit signalement is het enig verdedigingsmiddel van de ambtenaar tegen onwettige benoemingen. Hij wijst erop dat de Raad van State benoemingen heeft verboden op grond van gebrek aan signalement. De afschaffing van het signalement zou een arbitraire benoeming in de hand kunnen werken.

Hij wijst er ook op dat het personeel der juridische diensten der departementen lijden aan een gebrek aan vorming.

l'attention sur le cas spécial des agents techniques attachés aux ingénieurs agricoles au département de l'Agriculture. Sur un total de 72 agents, 40 sont porteurs d'un diplôme de la catégorie A1 et A2, alors qu'ils ne sont rémunérés que sur la base des barèmes de la troisième catégorie. Ceci est en contradiction avec l'arrêté royal du 6 février 1954, complétant un arrêté royal du 30 mars 1939, et réglant la classification des diplômes A2.

Un membre demande où en est l'adaptation des traitements des directeurs, des inspecteurs et des contrôleurs des contributions directes?

Ces fonctionnaires intègres, qui exercent des fonctions importantes, ne sont généralement pas nommés avant l'âge de 35 ans et ne bénéficient que d'un traitement modique.

Le traitement de contrôleur varie entre 120.000 et 180.000 francs, celui de directeur provincial, entre 170.000 à 242.000 francs.

A titre d'exemple, on peut signaler que les secrétaires communaux des communes de plus de 150.000 habitants bénéficient d'un traitement de 224.000 à 320.000 francs.

Un autre membre déclare que l'administration devra être constamment réorganisée parce qu'elle évolue d'une manière constante. Il se montre dès lors assez sceptique vis-à-vis de la tâche annoncée par le Ministre.

a) il met le Ministre en garde contre la centralisation à outrance; la centrale d'achat, par exemple, entrave l'administration dans l'achat des fournitures nécessaires. La cause en est la bureaucratie excessive.

b) en ce qui concerne le rendement des voitures automobiles de l'Etat, il pense que toute réforme est plutôt illusoire, ce rendement étant en fonction de la nature même de la vie administrative. Si la centralisation était poussée trop loin dans ce domaine également, on s'exposerait au risque que le Ministre ou les fonctionnaires ne puissent disposer d'une voiture lorsqu'ils en auraient besoin.

c) il est d'accord avec le Ministre pour déclarer que beaucoup d'immeubles de l'Etat se trouvent dans un état déplorable. Il signale aussi que la maison, habitée jadis par M. le Ministre Larock, est actuellement inoccupée.

d) il insiste également sur la nécessité de mécaniser les services, par exemple, au département de l'Instruction Publique, où les services fonctionnent mal.

e) il n'est pas d'accord avec le Ministre en ce qui concerne la formation du personnel. Il ne faut pas répartir cette tâche entre les quatre universités, car la formation universitaire ne correspond pas à la formation administrative et l'éparpillement des séminaires entre les quatre Universités sera préjudiciable à l'homogénéité de l'administration. Il est partisan du système appliqué en France, où des écoles supérieures d'études administratives veillent à la formation du personnel administratif. Il est notoire que la France possède une des meilleures administrations du monde.

f) il met le Ministre en garde contre son intention de modifier le régime existant en matière de signalement, qui est le seul moyen de défense du fonctionnaire contre les nominations illégales. Il signale que le Conseil d'Etat a annulé des nominations à cause de l'absence du signalement. La suppression du signalement pourrait favoriser des nominations arbitraires.

Il signale en outre que les services juridiques des départements souffrent d'un manque de formation.

g) barema's : hij gaat ook akkoord met een verbetering van de barema's der ambtenaren van de rechtstreekse belastingen.

Hij herinnert eraan dat de Minister van Financiën die aanpassing voor dit jaar beloofd heeft.

Naar zijn gevoelen moet de harmonisatie van de barema's zich uitstrekken tot de barema's van de ambtenaren der europese organisaties, des te meer daar deze een zetel hebben te Brussel. Hier komt men tot onaanneemlijke onevenredigheid met de wedden der nationale ambtenaren. Bovendien zijn die wedden belastingvrij.

C. — In aanwezigheid van de Eerste-Minister werden door een lid vragen gesteld betreffende toepassing van de wetten van 15 juli, 17 juli en 18 juli 1959.

De antwoorden op deze vragen zijn vervat in Bijlage III.

D. — STEMMINGEN.

De artikelen en de begroting werden aangenomen met 9 tegen 4 stemmen.

Dit verslag wordt eenparig aangenomen.

De Verslaggever,

F. LEFÈRE.

De Voorzitter, a.i.,

R. VAN ELSLANDE.

g) barèmes : il se prononce également en faveur d'une amélioration des barèmes des fonctionnaires des contributions directes.

Il rappelle que le Ministre a promis l'adaptation pour l'année en cours.

Il est d'avis que l'harmonisation des barèmes devrait également être étendue aux barèmes des fonctionnaires des institutions européennes ayant leur siège à Bruxelles. Il existe dans ces dernières une disproportion inadmissible avec les barèmes des fonctionnaires nationaux. En outre, ces traitements ne sont pas imposables.

C. — Le Premier Ministre étant présent, un membre a posé des questions au sujet de l'application des lois des 15 juillet, 17 juillet et 18 juillet 1959.

Les réponses à ces questions figurent à l'annexe III.

D. — VOTES.

Les articles et l'ensemble du budget ont été adoptés par 9 voix contre 4.

Le présent rapport est adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,

F. LEFÈRE.

Le Président, a.i.,

R. VAN ELSLANDE.

BIJLAGE I.

ANNEXE I.

VRAGEN EN ANTWOORDEN.

QUESTIONS ET REPONSES.

Opleiding en volmaking van de ambtenaren.

Formation et perfectionnement des fonctionnaires.

Hoe verdelen zich de op de begroting voorkomende sommen die bestemd zijn voor de opleiding en de volmaking van de functionarissen? Hoe zal de Minister deze opleiding doorvoeren?

Wat neemt de Minister zich voor, wat de opleiding van het leidend personeel betreft?

Op artikel 18 van de begroting is een amendement voorgesteld met het oog op een verhoging van deze post met 3 miljoen frank voor de vorming en de vervolmaking van het bestuurskader.

Inzake *beroepsopleiding* bestaat de taak van het Kabinet van de Minister-Ondervoorzitter van de Raad de door ieder departement genomen initiatieven tot en goed einde te brengen en aan elk dezer departementen « training officers » te verbinden, aan wie, buiten hun normale activiteit, de beroepsleiding zal worden toevertrouwd.

Wat nu de *volmaking* betreft (voor de functionarissen die ten minste de graad van directeur hebben), heeft een commissie bestaande uit hoge ambtenaren en universiteitsprofessoren de oriëntering van de volmaking, de duur van en de voorwaarden voor toelating tot de volmakingscyclussen alsook het programma van een seminarium uitgewerkt. Een eerste proefzitting zal in september e.k. aanvangen. Op grond van de uitslagen van dit seminarium zal een programma op lange termijn voor de volmaking van een honderdtal ambtenaren per jaar in uitzicht worden gesteld.

De volmaking is, vóór alles, een poging om de algemene kennis te ontwikkelen, niet echter een specialisatie: ze is erop gericht de functionarissen te documenteren en in te lichten nopens de nieuwe bestuursmethoden.

Buiten de eigenlijke volmaking, heeft het Kabinet van de Minister-Ondervoorzitter van de Raad toegestaan ambtenaren te zenden naar diverse internationale vergaderingen, naar colloquia, naar seminariën.

Aanwerving en afschaffing van de leeftijdsgrens.

Hoever staan we ter zake van de aanwerving? Is het niet mogelijk in de scholen meer ruchtbaarheid te geven aan de data van en de voorwaarden voor toelating tot de examens die door het Vast Wervingssecretariaat worden ingericht?

Hoever staan we op het stuk van de afschaffing van de leeftijdsgrens?

Is deze grens opgevoerd? Waarom en met welke resultaten?

Een eerste koninklijk besluit, dat het besluit van 20 januari 1939 betreffende het Vast Wervingssecretariaat wijzigt, heeft de instemming verworven van de Algemene Syndicale Raad van Advies en is thans voor advies aan de Raad van State voorgelegd. Dit besluit strekt ertoe de aanwerving van het Rijkspersoneel te vereenvoudigen, te bespoedigen en te reorganiseren.

In de scholen wordt een doelmatige publiciteit gevoerd. Het examenprogramma wordt naar al de belanghebbende schoolinrichtingen gezonden. Verder heeft de Minister van Onderwijs het initiatief genomen in zijn wekelijkse « Tijdingen » alle door het V.W.S. uitgeschreven examens bekend te maken. Deze « Tijdingen » worden ook aan al de onderwijsinrichtingen toegezonden.

Een koninklijk besluit tot afschaffing van de leeftijdsgrens is thans voor advies aan de Raad van State voorgelegd. De leeftijdsgrens zal worden afgeschaft voor alle leden van het Rijkspersoneel, in de ruimst mogelijke zin van wat daaronder dient verstaan, die zich aanmelden voor de door het V.W.S. ingerichte examens voor toelating tot de proeftijd.

Voor de buiten de administratie staande personen zal de kwestie van de opvoering van de leeftijdsgrens worden bestudeerd in het kader van de voorbereiding van een nieuw statuut van het Rijkspersoneel.

Quel est le détail des sommes figurant au budget à consacrer à la formation et au perfectionnement des fonctionnaires?

Comment le Ministre va-t-il réaliser cette formation?

Que compte-t-il faire en matière de formation des dirigeants?

Un amendement à l'article 18 du budget prévoit un montant de 3 millions de francs pour l'organisation de la formation et du perfectionnement des cadres de l'administration.

En matière de *formation professionnelle*, l'action de la Vice-Présidence consiste à poursuivre les initiatives propres à chaque département et à adjoindre à ceux-ci des « training officers », fonctionnaires qui, en raison de leurs aptitudes, se verront confier la formation professionnelle en plus de leur activité normale.

En ce qui concerne le *perfectionnement* (pour les fonctionnaires d'un grade égal ou supérieur à celui de directeur), une commission composée de hauts fonctionnaires et de professeurs d'université a mis au point l'orientation du perfectionnement, la durée et les conditions d'accès aux cycles de perfectionnement, et le programme d'un séminaire. Une première session expérimentale débutera en septembre prochain. Sur la base des résultats de ce séminaire, un programme à long terme visant au perfectionnement d'une centaine de fonctionnaires par an sera envisagé.

Le perfectionnement est, avant tout, un effort d'élargissement des connaissances générales, non de spécialisation: il vise à documenter et à informer les fonctionnaires au sujet des nouvelles techniques de gestion.

Outre le perfectionnement proprement dit, la Vice-Présidence a permis l'envoi de fonctionnaires à diverses réunions internationales à des colloques, à des séminaires.

Recrutement et suppression de la limite d'âge.

Où en est-on en matière de recrutement? Ne serait-il pas possible d'accentuer la publicité dans les écoles concernant la date et les conditions des examens organisés par le Secrétariat permanent au Recrutement?

Où en est-on en matière de suppression de la limite d'âge?

A-t-on relevé cette limite? Pour quelles raisons et avec quels résultats?

Un premier arrêté royal modifiant celui du 20 janvier 1939 relatif au Secrétariat permanent au Recrutement, après avoir reçu l'avis favorable du Comité général de Consultation syndicale, est actuellement soumis à l'avis du Conseil d'Etat. Cet arrêté tend à la simplification, à l'accélération et à la réorganisation du recrutement des agents de l'Etat.

Une publicité effective se fait dans les écoles. Le programme des examens est envoyé dans tous les établissements scolaires intéressés. D'autre part, le Ministère de l'Instruction publique a pris l'initiative de publier dans ses « Feuilles d'Information » hebdomadaires l'annonce de tous les concours organisés par le S. P. R. Ces « Feuilles d'Information » sont également distribués à tous les établissements d'enseignement.

Un arrêté royal relatif à la suppression de la limite d'âge est soumis à l'avis du Conseil d'Etat. La limite d'âge sera supprimée pour tous les agents de l'Etat, dans l'acception la plus large, qui se présentent aux épreuves d'admission au stage organisées par le S. P. R.

En ce qui concerne les personnes étrangères à l'administration, la question du relèvement de la limite d'âge sera étudiée dans le cadre de la préparation d'un nouveau statut des agents de l'Etat.

Invloed van de anciënniteit op de bevordering.

Welke invloed zal de anciënniteit in het bevorderingstelsel van het nieuwe statuut hebben?

Competentie, ondervinding en gezag behoren vanouds tot de grondslagen van een goede administratie. Vandaar dat de anciënniteit altijd een belangrijke rol heeft gespeeld in het openbaar ambt en zulks zal blijven doen in het nieuwe statuut.

In dit verband stelt de Minister de volgende oplossing voor in zake de bevordering in graad. Tot een bepaald niveau van de hiërarchie (top van de huidige tweede categorie of begingraad van de huidige eerste categorie), zal de bevordering worden toegekend aan het oudste personeelslid, behalve natuurlijk indien deze bevordering volgens de reglementering onderworpen is aan een bekwaamheidsexamen of een vergelijkend examen.

Maar ook in andere opzichten is de anciënniteit een belangrijke factor. Zo zal, wanneer bij een departement één of meer ambten worden opgeheven, niet noodzakelijk het personeelslid dat de betrekking in kwestie bezet worden ontslagen, wel echter het personeelslid met dezelfde graad en de minste anciënniteit en, bij gelijke anciënniteit, het jongste personeelslid.

Verder is het aantal dagen gedurende welke een personeelslid ziek mag zijn zonder dat zijn administratieve toestand er door beïnvloed wordt, groter naargelang het personeelslid in kwestie meer anciënniteit heeft.

Zo ook schommelt het aantal jaarlijkse vacantedagen tussen 15 en 21 dagen, naar gelang van de leeftijd van de personeelsleden, dus, in de meeste gevallen, naar gelang van zijn anciënniteit.

Ten slotte zal de vergoeding in geval van ontslag variëren van 3 tot 12 maanden wedde, volgens de anciënniteit van het personeelslid.

Wegens deze diverse toepassingen van de « anciënniteit » zijn de dienst- en de graadanciënniteit van het personeelslid met de grootste nauwkeurigheid omschreven in een speciaal hoofdstuk, dat aan het begin van het nieuwe statuut zal worden opgenomen en dat niet voorkomt in het huidige statuut. Deze leemte in het huidige statuut doet problemen rijzen, omdat men zich thans telkens moet afvragen of zekere perioden tijdens welke het personeelslid om de ene of andere reden afwezig is (bijzondere opdracht, lange detachering, terbeschikkingstelling, enz.) als dienstjaren moeten worden aangerekend.

Invoering van een brevet.

Wordt de invoering van een brevet overwogen?

De Minister is van oordeel dat de hoogste rangen van het Bestuur (b.v. van af de rang van directeur) alleen open zouden moeten staan voor de houders van een na een examen afgeleverd brevet. Een dergelijke proef zou het gehalte van de hoge ambtenaren bevorderen en het vraagstuk oplossen van de zogezegde « politieke benoemingen », zoals door de Regering in haar verklaring was toegezegd.

Technisch personeel van landbouw.

Welke is de administratieve toestand van het technisch personeel van landbouw (met name inzake de overgang van 3de naar 2de categorie)?

De Minister heeft zijn goedkeuring gehecht aan het voorstel van zijn collega van Landbouw tot rangschikking van de graden van technisch helper, hoofdpreparator, preparator-technicus en technicus-mekaniker-elektriker in 2de categorie.

Taalkundige herklassering van 15 landmeters van het kadaster.

Welke is de stand van zaken in verband met de taalkundige herklassering van 15 voor 1932 aangeworven landmeters van het kadaster?

Daar dit vraagstuk verband houdt met de toepassing van de taalwetgeving behoort het tot de uitsluitende bevoegdheid van de Minister van Binnenlandse Zaken, aan wie het trouwens door de Minister van Financiën is voorgelegd.

Rôle de l'ancienneté dans la promotion.

Quel sera le rôle de l'ancienneté dans le système de promotion du nouveau statut?

Dans une bonne administration la compétence, l'expérience et l'autorité doivent être l'apanage des plus anciens. Ceci justifie le rôle important que l'ancienneté a toujours joué dans la fonction publique et qu'elle jouera encore dans le nouveau statut.

Voici, à cet égard, la solution vers laquelle se dirige le Ministre dans la matière de l'avancement de grade. Jusqu'à un certain niveau de la hiérarchie (sommet de la 2e catégorie ou début de la 1re catégorie actuelles), cet avancement sera attribué au plus ancien agent, sauf évidemment si cette promotion est soumise par la réglementation à un examen d'aptitude ou à un concours.

Mais l'ancienneté est un élément important à d'autres égards. Ainsi, lorsque dans un ministère un ou plusieurs emplois seront supprimés, l'agent licencié sera, non pas le titulaire de cet emploi, mais l'agent du même grade le moins ancien et, à égalité d'ancienneté, l'agent le moins âgé.

Ainsi, le nombre de jours pendant lesquels l'agent peut être malade sans que sa situation administrative soit modifiée, est d'autant plus grand que cet agent est plus ancien.

Ainsi encore, la durée des vacances annuelles varie de 15 à 21 jours selon l'âge de l'agent, c'est-à-dire, dans l'immense majorité des cas, selon son ancienneté.

Ainsi enfin, l'indemnité de licenciement variera de 3 à 12 mois de traitement selon l'ancienneté de l'agent.

Ces diverses applications de l'« ancienneté » ont conduit à définir avec la plus grande précision l'ancienneté de service et l'ancienneté de grade des agents dans un chapitre particulier, qui prendra place au début du futur statut et que ne contient pas le statut actuel. Cette lacune du statut actuel est regrettable, car l'on se demande souvent si telles périodes pendant lesquelles l'agent était absent pour un motif ou pour un autre (mission spéciale, long détachement, mise en disponibilité, etc.) doivent être comptées dans le nombre des années de service.

Création d'un brevet.

Va-t-on vers la création d'un brevet?

Le Ministre estime que l'accès à un niveau assez élevé de l'Administration (le grade de directeur, par exemple) doit être réservé aux détenteurs de ce brevet, que les candidats obtiendraient à l'issue d'un examen. Pareille épreuve améliorerait la qualité de la haute fonction publique et résoudrait le problème dit des « promotions politiques » que le Gouvernement, dans sa déclaration, s'était engagé à résoudre.

Agents techniques de l'agriculture.

Quid de la situation administrative des agents techniques de l'agriculture (notamment en ce qui concerne le passage de 3e en 2e catégorie)?

Le Ministre vient de marquer son accord sur la proposition de son collègue de l'Agriculture de classer en deuxième catégorie les grades d'aide technique, de chef-préparateur, de préparateur-technicien et de technicien-mécanicien-électricien.

Reclassement linguistique de 15 géomètres du Cadastre.

Quid du reclassement linguistique de 15 géomètres du Cadastre recrutés avant 1932?

S'agissant d'une question d'application de la loi linguistique, ce problème est de la compétence exclusive du Ministre de l'Intérieur, auquel il a d'ailleurs été soumis par le Ministre des Finances.

De recrutering van gehandicapten.

Het probleem van de recrutering der gehandicapten moet een oplossing krijgen in het kader van de herziening van de algemene recruteringpolitiek. Dit is het gevolg van de keuze die gedaan werd tussen twee mogelijke oplossingen :

- ofwel gehandicapten aanwerven voor welbepaalde betrekkingen, zonder dat het hun mogelijk is carrière te maken; deze oplossing was de meest expeditieve, maar ook de minst doelmatige;
- ofwel, per betrekking, het geheel van de lichamelijke geschiktheidsvoorwaarden herzien die bij recrutering vereist zijn, om aan de gehandicapten toe te laten in de Administratie binnen te komen op een voet van volledige gelijkheid met de andere kandidaten-ambtenaren; deze oplossing is veel complexer en bijgevolg, trager om te verwezenlijken, maar zij is veel moeilijker : het is deze oplossing die weerhouden werd.

Vorming van het personeel.

Een Commissaris beschouwt de vorming van de ambtenaren in de Universiteiten als onnuttig, maar hij is voorstander van de inrichting van een Centrale School voor Administratie.

In de kwestie van de vorming van het personeel heeft het Onderzoekerschap van de Raad zich, enerzijds, bekommerd om de volmaking van de hogere ambtenaren en, anderzijds, om de beroepsvorming van alle agenten.

Teneinde zijn actie inzake volmaking in 1960 te kunnen ondernemen, heeft het de inrichting en de verantwoordelijkheid van de seminaries aan de Universiteiten toevertrouwd. Om in deze aanlegenheid te slagen, was het absoluut noodzakelijk dat de hoogste academische overheden van het land nauw samenwerken aan het programma van de volmaking. De hoedanigheid van dit onderwijs staat borg voor het succes in deze aangelegenheid.

Het is niet uitgesloten dat het Onderzoekerschap nadien een centrale school voor administratie zou oprichten. Deze beslissing zal afhangen van de noodwendigheden inzake volmaking zoals deze zullen blijken na de experimentele sessie die zal ingericht worden tijdens de periode van september tot december 1960.

Signalement van de Staatsagenten.

Zal de vereenvoudiging van het signalement niet tot een ondoeltreffende praktijk leiden?

De vereenvoudiging van het signalement moet niet noodzakelijk tot een ondoeltreffende praktijk leiden.

Indedaad :

- in hoofde van de agent bestaat nog altijd de mogelijkheid de herziening van zijn signalement te vragen;
- ten opzichte van het Bestuur blijft de verplichting het signalement te herzien volgens de dagen, gebeurlijk aangeduid op de individuele steekkaart.

Er bestaat dus geen reden te geloven dat de nieuwe methode, bestaande uit de stilzwijgende bevestiging van een eens gegeven signalement, minder doeltreffend zou zijn dan het vroeger stelsel, waarin de bevestiging schriftelijk diende herhaald.

« Hoe werkt het systeem der administratieve controle ? »

1. — Algemene opmerkingen.

De administratieve en budgetaire controle maakt het voorwerp uit van de koninklijke besluiten van 15 en 16 december 1948 (respectievelijk betreffende het Begrotingscomité en de Inspectie van Financiën). De controle organen zijn :

- 1° het Begrotingscomité,
- 2° de Ondervoorzitter van de Raad,
- 3° de Minister van Financiën,
- 4° de Inspecteur van Financiën.

Le recrutement des handicapés.

Le problème du recrutement des handicapés doit recevoir une solution dans le cadre de la revision de la politique générale du recrutement. Ceci résulte du choix qui a été fait entre deux solutions possibles :

- ou bien recruter des handicapés pour des emplois bien déterminés, sans qu'il leur soit offert la possibilité de faire carrière; cette solution était la plus expéditive, mais aussi la moins efficace;
- ou bien la revision, par emploi, de l'ensemble des conditions d'aptitude physique exigées lors du recrutement, afin de permettre aux handicapés d'entrer dans l'administration sur un pied d'égalité complète avec les autres candidats fonctionnaires; cette solution est beaucoup plus complexe, et dès lors d'une réalisation plus lente, mais bien plus difficile : c'est cette formule qui a été retenue

Formation du personnel.

Un membre considère la formation des fonctionnaires dans les universités comme inutile; mais il est toutefois partisan de l'organisation d'une Ecole centrale d'administration.

Dans le domaine de la formation du personnel, la Vice-Présidence du Conseil s'est préoccupée, d'une part, du perfectionnement des fonctionnaires généraux, et, d'autre part, de la formation professionnelle de tous les agents.

Pour pouvoir entreprendre en 1960 son action en matière de perfectionnement, elle a confié l'organisation et la responsabilité des séminaires aux Universités. Pour réussir en cette matière, il était indispensable que les plus hautes autorités universitaires du pays collaborent étroitement au programme de perfectionnement. La qualité de cet enseignement garantit le succès de l'entreprise.

Il n'est pas exclu qu'ultérieurement la Vice-Présidence envisage la création d'une Ecole d'administration. Cette décision dépendra des besoins de perfectionnement tels qu'ils se présenteront après la session expérimentale qui sera organisée pendant la période de septembre à décembre 1960.

Signalement des agents de l'Etat.

La simplification du signalement n'aboutira-t-elle pas à des résultats inefficaces?

La simplification du signalement ne devra pas nécessairement aboutir à des résultats inefficaces.

En effet :

- l'agent aura toujours la possibilité de demander la revision de son signalement;
- l'administration devra revoir le signalement aux dates éventuellement indiquées sur la fiche individuelle.

Il n'y a donc aucune raison d'estimer que la nouvelle méthode, comportant la confirmation tacite d'un signalement donné, se révélera moins efficace que le système ancien nécessitant une confirmation écrite.

« Comment fonctionne le système du contrôle administratif ? »

1. — Remarques générales.

Le contrôle administratif et budgétaire fait l'objet des arrêtés royaux des 15 et 16 décembre 1948 (concernant respectivement le Comité du Budget et l'Inspection des Finances). Les organes de contrôle sont :

- 1° le Comité du Budget;
- 2° le Vice-Président du Conseil;
- 3° le Ministre des Finances;
- 4° l'Inspecteur des Finances.

Deze verschillende controles hebben zowel betrekking op de wettelijkheid als op de opportuniteit van de uitgaven die voorgesteld worden. Bij de hiernavolgende uiteenzetting wordt onderscheid gemaakt tussen de door de Begroting voorziene uitgaven en deze die niet op de Begroting voorzien zijn of die de budgetaire kredieten overschrijden waarop zij aanrekenbaar zijn.

II. — De controle van de uitgaven die voorzien zijn door de begrotingswet.

Al deze uitgaven zijn onderworpen aan het advies van de Inspecteur van Financiën (art. 2 van het koninklijk besluit van 16 december 1948).

Indien het advies van de Inspecteur van Financiën ongunstig is, kunnen de Minister van Financiën of de Ondervoorzitter van de Raad de zaak aan het Begrotingscomité onderwerpen (art. 8 van het koninklijk besluit van 16 december 1948).

Zekere uitgaven die op de begroting voorzien zijn, zijn niet alleen onderworpen aan het advies van de Inspecteur van Financiën, maar ook aan een andere formaliteit. Het zijn vooreerst de uitgaven betreffende het personeel van de Staat (oprichting van betrekkingen, wedden en toelagen van het personeel), die moeten onderworpen worden aan het advies van de Ondervoorzitter van de Raad (art. 13 van het koninklijk besluit van 15 december 1948).

Het zijn vervolgens de organieke regelen van distributie van subsidies. Deze regelen zijn onderworpen aan de beslissing van het Begrotingscomité (art. 14, al. 2, van het koninklijk besluit van 15 december 1948).

Tenslotte nog de bijzondere toekenningen van subsidies, voor welke verlening geen organieke regelen bestaan. Deze toekenningen zijn onderworpen aan het advies van de Minister van Financiën (art. 14, al. 2, van het koninklijk besluit van 15 december 1948).

Wanneer de Ondervoorzitter van de Raad, aangaande de uitgaven betreffende het personeel van de Staat, of wanneer de Minister van Financiën wat betreft de bijzondere subsidies, een ongunstig advies uitbrengen betreffende de ontworpen uitgaven behoort de uiteindelijke beslissing aan het Begrotingscomité (art. 15 van het koninklijk besluit van 15 december 1948).

Tenslotte moeten de uitgaven betreffende het personeel van de Staat en die natuurlijk verwezenlijkt worden onder vorm van koninklijke of ministeriële besluiten, steeds onderworpen worden aan de medeondertekening van de Minister van Financiën (art. 6 van de wet van 20 juli 1921, houdende instelling van de « comptabiliteit der vastgelegde uitgaven »).

III. — De controle van de uitgaven die niet in de Begroting voorzien zijn of die de kredieten overtreffen waarop zij aanrekenbaar zijn.

Al deze uitgaven zijn onderworpen aan het advies van de Inspecteur van Financiën (art. 2 van het koninklijk besluit van 16 december 1948) en indien zijn advies ongunstig is, kunnen de Minister van Financiën of de Ondervoorzitter van de Raad de zaak aan het Begrotingscomité onderwerpen (art. 8 van het koninklijk besluit van 16 december 1948).

De uitgaven betreffende het personeel van de Staat (oprichting van betrekkingen, wedden, toelagen) zijn daarenboven onderworpen aan het advies van de Ondervoorzitter van de Raad (art. 13 van het koninklijk besluit van 15 december 1948), aan het akkoord van het Begrotingscomité (art. 12 en 15 van het koninklijk besluit van 15 december 1948), aan de medeondertekening van de Minister van Financiën (art. 6 van de wet van 20 juli 1921) en tenslotte, zoals hierna zal vermeld worden, aan de beraadslaging van de Kabinetsraad. Dit geeft in totaal vijf controles (wat veel is voor de oprichting van een betrekking van bode-kamerbewaarder, bijvoorbeeld).

De bijzondere toekenningen van subsidies voor welke verlening geen organieke regelen bestaan, zijn onderworpen aan het advies van de Minister van Financiën en aan het akkoord van het Begrotingscomité (art. 14 en 15 van het koninklijk besluit van 15 december 1948).

Tenslotte worden alle uitgaven welke in deze paragrafe voorzien worden, onderworpen aan de beraadslaging van de Kabinetsraad krachtens een verkeerde, maar gevestigde interpretatie van artikel 5 van de wet van 20 juli 1921.

Ces divers contrôles portent aussi bien sur la légalité que sur l'opportunité des dépenses proposées. L'exposé ci-après fait la distinction entre les dépenses prévues au Budget et celles qui ne sont pas inscrites au Budget ou qui dépassent les crédits budgétaires sur lesquels elles sont imputables.

II. — Contrôle des dépenses prévues par la loi budgétaire.

Toutes ces dépenses sont soumises à l'avis de l'Inspecteur des Finances (art. 2 de l'arrêté royal du 16 décembre 1948).

Si l'avis de l'Inspecteur des Finances est défavorable, le Ministre des Finances ou le Vice-Président du Conseil peut soumettre la question au Comité du Budget (art. 8 de l'arrêté royal du 16 décembre 1948).

Certaines dépenses prévues au budget ne sont pas seulement soumises à l'avis de l'Inspecteur des Finances, mais sont en outre subordonnées à une autre formalité. Il s'agit, tout d'abord, des dépenses relatives au personnel de l'Etat (création d'emplois, traitements et allocations) au personnel, lesquelles doivent être soumises à l'avis du Vice-Président du Conseil (art. 13 de l'arrêté royal du 15 décembre 1948).

Ensuite viennent les règles organiques relatives à la distribution des subventions. Elles sont soumises à la décision du Comité du Budget (art. 14, alinéa 2, de l'arrêté royal du 15 décembre 1948).

Il s'agit, enfin, de l'octroi spécial de subventions qui ne font pas l'objet de règles organiques. Cet octroi est soumis à l'avis du Ministre des Finances (art. 14, alinéa 2, de l'arrêté royal du 15 décembre 1948).

Lorsque le Vice-Président du Conseil émet un avis défavorable concernant les dépenses relatives au personnel de l'Etat ou lorsque le Ministre des Finances émet un avis défavorable sur les dépenses envisagées, la décision définitive appartient au Comité du Budget (art. 15 de l'arrêté royal du 15 décembre 1948).

Enfin, les dépenses relatives au personnel de l'Etat et normalement réalisées sous forme d'arrêtés royaux ou ministériels sont toujours soumis au contreseing du Ministre des Finances (art. 6 de la loi du 20 juillet 1921 instituant la « comptabilité des dépenses engagées »).

III. — Contrôle des dépenses non prévues au budget ou dépassant les crédits sur lesquels elles sont imputables.

Toutes ces dépenses sont subordonnées à l'avis de l'Inspecteur des Finances (art. 2 de l'arrêté royal du 16 décembre 1948) et, en cas d'avis défavorable, le Ministre des Finances et le Vice-Président du Conseil peuvent soumettre la question au Comité du Budget (art. 8 de l'arrêté royal du 16 décembre 1948).

Les dépenses relatives au personnel de l'Etat (création d'emplois, traitements et allocations) sont en outre soumises à l'avis du Vice-Président du Conseil (art. 13 de l'arrêté royal du 15 décembre 1948), à l'accord du Comité du Budget (art. 12 et 15 de l'arrêté royal du 15 décembre 1948), au contreseing du Ministre des Finances (art. 6 de la loi du 20 juillet 1921) et, enfin, ainsi qu'il sera dit ci-après, aux délibérations du Conseil de Cabinet. Soit au total 5 contrôles (ce qui peut s'appeler beaucoup, lorsqu'il s'agit de la création d'un emploi de messenger-huissier, par exemple).

L'octroi spécial de subventions pour lequel il n'est pas prévu de règles organiques, dépend de l'avis du Ministre des Finances et de l'accord du Comité du Budget (art. 14 et 15 de l'arrêté royal du 15 décembre 1948).

Enfin, toutes les dépenses prévues dans ce paragraphe sont soumises aux délibérations du Conseil de Cabinet, en vertu d'une interprétation erronée, mais établie, de l'article 5 de la loi du 20 juillet 1921.

Laatste verhogingen. (1956 tot 1960).

Vergelijkende tabel der ministeriële departementen op 30 juni 1958
en op 30 juni 1959.

Dernières augmentations (1956 à 1960).

Tableau comparatif des effectifs des départements ministériels au 30 juin 1958
et au 30 juin 1959.

Departementen	Vastaangesteld personeel Personnel définitif		Tijdelijk personeel Personnel temporaire		Personeel in dienst- opschorsing Personnel en suspension d'activité		Onbepaalde categorie Catégorie indéterminée		Totalen Totaux		Départements
	30-6-1958	30-6-1959	30-6-1958	30-6-1959	30-6-1958	30-6-1959	30-6-1958	30-6-1959	30-6-1958	30-6-1959	
Diensten van de Eerste-Minister	243	263	—	3	10	13	17	25	270	304	Services du Premier Ministre.
Ondervoorzitter van de raad (1)	—	8	—	—	—	—	—	14	—	22	Vice-Présidence du Conseil (1).
Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel ...	879	892	20	19	47	42	834	858	1.780	1.811	Affaires Etrangères et Commerce extérieur.
Binnenlandse Zaken ...	1.854	1.863	102	97	37	42	5	6	1.998	2.008	Intérieur.
Financiën ...	19.054	19.243	253	237	735	729	248	342	20.290	20.551	Finances.
Justitie ...	3.025	3.042	161	175	81	75	300	309	3.567	3.601	Justice.
Landsverdediging ...	3.650	3.598	153	139	42	28	2.721	3.596	6.566	7.361	Défense nationale.
Openbaar Onderwijs ...	3.378	3.546	1.261	1.300	132	147	43	73	4.814	5.066	Instruction publique.
Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi ...	442	441	5	3	27	24	5	9	479	477	Congo belge et Ruanda-Urundi.
Economische Zaken ...	2.199	2.239	142	154	102	120	177	184	2.620	2.697	Affaires économiques.
Landbouw ...	1.825	1.862	68	64	23	42	43	37	1.959	2.005	Agriculture.
Volksgesondheid en Gezin ...	1.706	1.727	123	106	79	70	—	3	1.908	1.906	Santé publique et Famille.
Arbeid (2) ...	934	577	69	45	50	28	24	34	1.077	684	Travail (2).
Sociale Voorzorg (2) ...	—	407	—	36	—	34	—	18	—	495	Prévoyance Sociale (2).
Openbare Werken ...	7.765	7.573	763	639	194	236	344	2.178	9.066	10.626	Travaux publics.
Verkeerswezen ...	21.719	21.986	209	208	287	244	8.608(3)	9.596	30.823	32.034	Communications.
Culturele Zaken (1) ...	—	11	—	1	—	—	—	17	—	29	Affaires culturelles (1).
Middenstand ...	136	182	4	5	5	7	17	25	162	219	Classes moyennes.
Totalen ...	68.809	69.460	3.333	3.231	1.851	1.881	13.386	17.324	87.379	91.896	Totaux.

(1) Nieuw departement.

(2) Splitsing van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg.

(3) 8.801 eenheden tellende voor 8.608 eenheden met volle prestaties.

(1) Nouveau département.

(2) Scission du Ministère du Travail et de la Prévoyance Sociale.

(3) 8.801 unités comptant pour 8.608 unités de prestations full-time.

Vergelijkende tabel der ministeriële departementen op 30 juni 1958
en op 30 juni 1959.

Tableau comparatif des effectifs des départements ministériels au 30 juin 1958
et au 30 juin 1959.

	Vastaangesteld personeel — Personnel définitif		Tijdelijk personeel — Personnel temporaire		Personeel in dienstschorting — Personnel en suspension		Totalen — Totaux		
	30-6-1958	30-6-1959	30-6-1958	30-6-1959	30-6-1958	30-6-1959	30-6-1958	30-6-1959	
1. <i>Rechterlijke orde :</i>									1. <i>Ordre judiciaire :</i>
a) Burgerlijke magistratuur en administratief personeel van de rechtbanken	2.568	2.697	128	39	24	19	2.720	2.755	a) Magistrature civile et personnel administratif des tribunaux civils.
b) Militaire magistratuur en administratief personeel der militaire rechtbanken	181	212	21	—	3	3	205	215	b) Magistrature militaire et personnel administratif des tribunaux militaires.
c) Rechterlijke politie	623	626	26	25	1	60	650	711	c) Police judiciaire.
2. <i>Raad van State</i>	135	129	3	5	2	6	140	140	2. <i>Conseil d'Etat.</i>
3. <i>Militair personeel :</i>									3. <i>Personnel militaire :</i>
a) Landmacht	43.887	49.354	8	10	—	—	43.895	49.364	a) Force terrestre.
b) Luchtmacht	15.235	16.445	—	—	—	—	15.235	16.445	b) Force aérienne.
c) Zeemacht	2.861	3.200	1	—	—	—	2.862	3.200	c) Force navale.
d) Basissen in Afrika	259	277	—	—	—	—	259	277	d) Bases métropolitaines d'Afrique.
e) Scholen en koninklijk legermuseum	591	598	—	—	—	—	591	598	e) Ecoles et Musée royal de l'armée.
f) Militair geografisch Instituut	167	172	—	—	—	—	167	172	f) Institut géographique militaire.
g) Verschillende	84	88	—	—	—	—	84	88	g) Divers.
<i>Totaal militair personeel</i>	63.084	70.134	9	10	—	—	63.093	70.144	<i>Total personnel militaire.</i>
4. <i>Rijkswacht</i>	11.877	11.995	—	—	—	—	11.877	11.995	4. <i>Gendarmerie.</i>
5. <i>Onderwijzend en wetenschappelijk Staatspersoneel</i> (middelbaar, normaal, technisch, hoger en artistiek onderwijs)	13.618	15.301	4.246	4.452	360	375	18.224	20.128	5. <i>Corps enseignant et scientifique de l'Etat.</i> (enseignements moyen, normal, technique, supérieur, artistique).
Totalen	92.086	101.094	4.433	4.531	390	463	96.909	106.088	Totaux.

Aantal leden van de ministeriële Kabinetten en in bijzonder van het Kabinet van de Eerste-Minister.

Ministeriële Kabinetten.

Effectif des Cabinets ministériels et, plus particulièrement, du Cabinet du Premier Ministre.

Cabinets ministériels.

	Mei 1958 — Mai 1958			April 1960 — Avril 1960			
	Kabinetsleden — Membres du Cabinet	Ondergeschikt personeel — Personnel subalterne	Totaal — Total	Kabinetsleden — Membres du Cabinet	Ondergeschikt personeel — Personnel subalterne	Totaal — Total	
1. Diensten van de Eerste-Minister	13	19	32	26	47	73 (1)	1. Services du Premier Ministre.
2. Ondervoorzitterschap van de Raad	—	—	—	8	17 (2)	25	2. Vice-Présidence du Conseil.
3. Culturele Zaken	—	—	—	11	23	34	3. Affaires Culturelles.
4. Buitenlandse Zaken	4	27	31	7	32	39	4. Affaires Etrangères.
5. Buitenlandse Handel	5	12	19	6	27	33	5. Commerce Extérieur.
6. Binnenlandse Zaken	6	19	25	7	23	30	6. Intérieur.
7. Financiën	?	?	35	?	?	26 (3)	7. Finances.
8. Justitie	7	11	18	8	14	22	8. Justice.
9. Landsverdediging	8 (4)	16 (4)	24	8	14 (4)	22	9. Défense Nationale.
10. Openbaar Onderwijs... ..	8	35	43	11	62	73 (5)	10. Instruction Publique.
11. Economische Zaken	8	35	43	12	35	47	11. Affaires Economiques.
12. Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi	5	17	22	9	22	31 (6)	12. Congo belge et Ruanda-Urundi.
13. Volksgezondheid en Gezin	7	35	42	9	38	47	13. Santé Publique et Famille.
14. Arbeid	5	37	42	9	29	38	14. Travail.
15. Sociale Voorzorg	6	20	26	8	36	44	15. Prévoyance Sociale.
16. Landbouw	9	50	59	6	17	23	16. Agriculture.
17. Openbare Werken en Wederopbouw... ..	6	25	31	8	49	57	17. Travaux Publics et Reconstruction.
18. Verkeerswezen	6	26	32	7	23	30 (7)	18. Communications.
19. Middenstand	6	26	32	6	39	45	19. Classes Moyennes.
Totaal			524			739	Total.

- (1) Mei 1960.
- (2) Volgens statistieken op 30 juni 1959.
- (3) Volgens begroting 1958 en 1960.
- (4) Volgens begroting.
- (5) Volgens jaarlijkse statistieken.
- (6) Volgens begroting. Daarbij dienen nog gevoegd de kabinetten van de heren Ministers Scheyven en Ganshof van der Meersch.
- (7) Volgens begroting 1958 en 1960.

- (1) Mai 1960.
- (2) D'après les statistiques au 30 juin 1959.
- (3) D'après les budgets pour 1958 et pour 1960.
- (4) D'après le budget.
- (5) D'après les statistiques annuelles.
- (6) D'après le budget. Il convient d'y ajouter encore les cabinets de MM. les Ministres Scheyven et Ganshof van der Meersch.
- (7) D'après les budgets pour 1958 et 1960.

Bezoldiging in de openbare sector.

Niet alleen bestaat er een wanverhouding tussen de Staat en de parastatale instellingen, doch ook tussen de Staat en de ondergeschikte besturen.

Er moet een commissie worden ingesteld voor het bepalen van de gelijkwaardigheid, en tevens moet een voorafgaande studie worden ondernomen.

Het is inderdaad waar dat er een wanverhouding bestaat, niet alleen tussen de Staat en de parastatale instellingen, doch ook tussen de Staat en de ondergeschikte openbare besturen.

In het algemeen mag men zeggen dat de financiële positie van het personeel van provincies en gemeenten beter is dan die van het Rijkspersoneel, want zelfs daar waar de minima en de maxima dezelfde zijn als bij het Rijk worden nog vaak andere voordelen toegekend: het maximum wordt sneller bereikt, de vroeger gepresteerde diensten, zelfs in de particuliere sector, worden gevaloriseerd, studietoelagen worden verleend, enz...

Het plan van de Minister inzake gelijkwaardigheid komt tegemoet aan de verlangens van het geachte lid; het omvat met name:

1° een voorafgaande studie van de *bestaande* gelijkwaardigheden en wanverhoudingen;

2° een commissoriaal onderzoek nopens de mogelijkheden tot het *invoeren* van gelijkwaardigheid en tot het *opheffen*, of althans *verzachten* van wanverhoudingen.

Zodra de voorafgaande studie voltooid is — en dit stadium is nagenoeg bereikt — zal de commissie bijeenkomen. De vertegenwoordigers van de betrokken openbare diensten zullen worden opgeroepen.

Revalorisatie der wedden.

De gedane voorstellen slaan niet op de maxima. Ligt het in de bedoeling van de Regering op deze wijze de gepensioneerden uit te sluiten van het voordeel van de revalorisatie?

Daar de maatregelen ten gunste van het personeel in de weddeschaalgroepen A tot D niet op de maxima slaan, betekent geenszins dat men de gepensioneerden van het voordeel der revalorisatie wil uitsluiten.

Doch het gaat hier om uiteraard voorbijgaande maatregelen, aangezien de verhoging van de maxima moet geschieden in het kader van de volgende fase van de revalorisatie, met inachtneming van de gelijkwaardigheid die tot stand moet worden gebracht inzake bezoldiging van het personeel der diverse takken van de openbare sector.

Harmonisatie van de weddeschalen.

Dient uit het beginsel van de harmonisatie te worden afgeleid dat de herziening van de weddeschalen van het Rijkspersoneel niet voor uitbreiding vatbaar zelf zijn?

De bedoeling de bezoldiging van het personeel van de onderscheidene takken van de overheidssector te harmoniseren impliceert geenszins dat de door de revalorisatie medegebrachte voordelen niet voor uitbreiding tot het personeel van de gedecentraliseerde instellingen vatbaar zullen zijn.

Taak van de commissie voor de gelijkwaardigheden is na te gaan in hoeverre eventuele eisen gegrond zijn en voor de toekomst de wisselwerking tussen de onderscheidene takken van de overheidssector te normaliseren.

Waar de bezoldiging overeenstemt met die van het Rijk zijn er geen termen aanwezig om de door de herziening medegebrachte voordelen niet eveneens toe te kennen, doch eisen welke in plaats van tot een proportionele rechttrekking tot een groten dispariteit tussen de bezoldiging bij het Rijk en de overige overheidsdiensten zouden leiden moeten ongerechtvaardigd worden geacht.

Barema's van de ontvangers en controleurs der Belastingen.

De Minister is van oordeel dat de herwaardering van de functies van de ambtenaren der fiscale besturen zal kunnen verwezenlijkt worden bij de vaststelling van de nieuwe hiërarchieën van het Staatspersoneel. Aan de Minister van Financiën werden op 3 februari 1960 voorstellen gevraagd met het oog op de classificatie van het personeel van Financiën in de 25 nieuwe hiërarchische rangen, die vastgesteld werden door de Commissie der hiërarchieën.

Rémunération dans le secteur public.

Il n'y a pas seulement une disproportion entre l'Etat et les parastataux mais aussi entre l'Etat et les pouvoirs subordonnés.

Il faut créer une commission des équivalences et faire également une étude préliminaire.

Il est parfaitement exact qu'un déséquilibre existe non seulement entre l'Etat et les parastataux mais aussi entre l'Etat et les pouvoirs publics subordonnés.

D'une manière générale on peut dire que la situation pécuniaire des agents des provinces et des communes est plus favorable qu'à l'Etat car, là même où les minima et les maxima sont identiques à ceux de l'Etat, interviennent souvent d'autres avantages: maxima atteints en une période plus courte, valorisation de services antérieurs prestés même dans le secteur privé, allocations d'études, etc.

Le plan du Ministre en matière d'équivalence répond au vœu de l'honorable membre, c'est-à-dire qu'il comporte:

1° une étude préliminaire tendant à faire apparaître les équivalences et les disproportions *existantes*;

2° la recherche, en commission, des équivalences à *établir* et des disproportions à *éliminer*; ou du moins à *amenuiser*.

Sitôt achevée l'étude préliminaire — celle-ci est sur le point de l'être — la commission se réunira; les représentants des services publics intéressés seront convoqués.

Révalorisation des traitements.

Les propositions formulées ne portent pas sur les maxima. Est-ce la volonté du Gouvernement d'écarter de la sorte les pensionnés du bénéfice de la révalorisation?

Si les mesures prises en faveur du personnel appartenant aux groupes barémiques A à D, n'affectent pas les maxima, ce n'est nullement dans l'intention d'écarter les pensionnés du bénéfice de la révalorisation.

C'est parce qu'il s'agit de mesures essentiellement transitoires, le relèvement des maxima devant s'inscrire dans le cadre de la phase suivante de la révalorisation, compte tenu des équivalences à établir entre les rémunérations du personnel des différentes branches du secteur public.

Harmonisation des barèmes.

Faut-il déduire du principe de l'harmonisation que la révision des barèmes des agents de l'Etat ne sera pas susceptible d'être étendue?

Il ne faut pas déduire de l'intention d'harmoniser les rémunérations du personnel des différentes branches du secteur public celle de ne pas étendre le bénéfice de la révalorisation au personnel d'aucune institution décentralisée.

La Commission des équivalences a pour tâche d'établir le bien-fondé des revendications éventuelles et de normaliser, pour l'avenir, les différences des différentes branches du secteur public.

Là où les rémunérations sont identiques à celles pratiquées à l'Etat, il n'y a pas de raison de les exclure du bénéfice de la révalorisation, mais il ne serait pas justifié que des revendications aboutissent non à un alignement proportionnel, mais à une accentuation du déséquilibre existant entre la situation pécuniaire à l'Etat et dans d'autres services publics.

Barèmes des receveurs et des contrôleurs des Contributions.

Le Ministre estime que la révalorisation des fonctions du personnel des administrations fiscales pourra être réalisée lors de la fixation des nouvelles hiérarchies du personnel de l'Etat. Le 3 février 1960 le Ministre des Finances a été prié de faire des propositions en vue de la classification du personnel des Finances dans les 25 nouveaux grades hiérarchiques fixés par la « Commission des hiérarchies ».

Als voorlopige maatregel werd ondertussen beslist, op het initiatief van de Minister van Financiën, een vergoeding uit te betalen aan het personeel van het Bestuur der Belastingen en van het Bestuur der Registratie en Domeinen, voor de periode van 1 mei tot 30 september.

Tenslotte, heeft de Minister aan de Kamercommissie aangekondigd dat hij een eerste verbetering van de barema's der hogere graden (dus ook ontvangers en controleurs van de Belastingen), zal voorstellen vanaf 1 oktober e.k.

Weddeschalen van het wetenschappelijk personeel der Rijksuniversiteiten.

Deze kwestie werd een eerste maal onderzocht door het Begrotingscomité dat op 3 november jl. besliste het onderzoek ervan voorlopig uit te stellen.

De Minister heeft het inzicht deze vraag opnieuw te onderzoeken en hiervoor contact op te nemen met de Minister van Openbaar Onderwijs.

Vergoedingen ter bestrijding van werkelijke lasten.

Hoe staan wij met de oplossing van het vraagstuk betreffende de vergoedingen ter bestrijding van werkelijke lasten voor het personeel van de Rijksbesturen?

Het vraagstuk van de vergoedingen ter bestrijding van werkelijke lasten staat op het programma van al de departementale commissies voor organisatie en bezuinigingen.

De daartoe bestemde kredieten vallen niet onder de blokkeringsmaatregelen waartoe door de Kabinetsraad is besloten met het oog op het rendement van de voorgenomen bezuinigingen.

De wederaanpassing van de vergoedingen ter bestrijding van deze lasten doet een budgetair probleem rijzen, dat aan de Minister van Financiën is voorgelegd.

Vacatiegeld.

Is de Regering voornemens ten aanzien van het personeel der openbare diensten de bepalingen toe te passen van het protocol, dat tussen de werkgevers en de vakbonden van de particuliere sector is gesloten met betrekking tot de toekenning van het dubbel vacatiegeld?

Het vraagstuk van het dubbele vacatiegeld voor de leden van het personeel der openbare diensten hangt samen met dat van de globale revalorisatie van de openbare functie.

Op te merken valt dat het bedrag van het vacatiegeld voor het personeel van de openbare sector in 1956 is verdubbeld.

De mogelijkheid tot harmonisatie van de regelingen voor de particuliere en de openbare sector blijft nochtans bestaan.

Ziekte- en invaliditeitsverzekering.

De vakbeweging eist dat voor het Rijkspersoneel een stelsel van ziekte- en invaliditeitsverzekering zou worden ingevoerd. Welke is de stand van zaken voor de oplossing van dit vraagstuk?

Een eerste maatregel kende aan de vrije mutualisten een vergoeding van 800 frank toe. Waarom is het bedrag van 800 frank aangehouden?

Een koninklijk besluit van 17 oktober 1959, met terugwerkende kracht tot 1 juli 1959, stelde de tegemoetkoming van de Staat voor de bijdrage van de personeelsleden die van hun vooruitzending doen blijken door zich als vrij verzekerde bij een erkende mutualiteit aan te sluiten vast op 800 frank per jaar.

Een aanschrijving van de Minister van Binnenlandse Zaken d.d. 12 oktober 1951 had de gemeenten reeds gemachtigd 25 % van de bijdragen van het gemeentepersoneel voor de ziekteverzekering te hunnen laste te nemen.

Rekening houdend met dit precedent en ten einde tussen de onderscheidene overheidsdiensten een zeker evenwicht te bevorderen is de tegemoetkoming van het Rijk voor de bijdragen van zijn bij een mutualiteit aangesloten personeelsleden op 800 frank vastgesteld (wat overeenstemt met circa 25 % van de jaarlijkse bijdrage).

Dit weliswaar onvolmaakte stelsel stelt toch een aanzienlijk aantal personeelsleden in staat aanspraak te maken op een tegemoetkoming van de Staat voor de hun door ziekte en geneeskundige zorgen opgelegde lasten, het eerbiedigt de individuele vrijheid van de personeelsleden en heeft de goedkuring van de vakbeweging weggedragen.

A l'initiative du Ministre des Finances, il a été décidé dans l'interval, comme mesure provisoire, de payer au personnel de l'Administration des Contributions et de l'Administration de l'Enregistrement et des Domaines une indemnité pour la période du 1er mai au 30 septembre.

Enfin, le Ministre a annoncé à la Commission de la Chambre qu'il proposera une première amélioration des barèmes des grades supérieurs (y compris par conséquent les receveurs et les contrôleurs des Contributions) à partir du 1er octobre prochain.

Barèmes du personnel scientifique des Universités de l'Etat.

Le Comité du Budget a examiné une première fois cette question et a décidé, le 3 novembre dernier, d'en suspendre provisoirement l'examen.

Le Ministre se propose de reprendre cet examen et de prendre contact à cette fin avec le Ministre de l'Instruction publique.

Indemnités couvrant des charges réelles.

Où en est la solution du problème relatif aux indemnités couvrant des charges réelles pour le personnel des administrations de l'Etat?

Le problème des indemnités couvrant des charges réelles figuré au programme de toutes les commissions départementales d'organisation et d'économies;

Ces crédits destinés à leur paiement ont été exclus de l'application des mesures de blocage décidées par le Conseil de Cabinet en vue d'assurer l'efficacité des économies envisagées.

La réadaptation des indemnités couvrant ces charges pose un problème budgétaire qui a été soumis au Ministre des Finances.

Pécule de vacances.

Le Gouvernement envisage-t-il d'appliquer aux agents des services publics les dispositions du protocole intervenu entre employeurs et organisations syndicales du secteur privé concernant l'octroi d'un double pécule de vacances?

Le problème de l'octroi d'un double pécule de vacances aux agents des services publics est lié à celui de la revalorisation de la fonction publique dans son ensemble.

Il convient d'observer que le montant du pécule de vacances alloué aux agents du secteur public a été doublé en 1956.

La possibilité d'une harmonisation des régimes appliqués dans le secteur privé et dans le secteur public, n'est cependant pas exclue.

Assurance maladie-invalidité.

Les organisations syndicales réclament l'instauration d'un système d'assurance maladie-invalidité pour le personnel de l'Etat. Où en est la solution de ce problème?

Une première mesure accordant une indemnité de 800 francs aux mutualistes libres a été prise. Pourquoi a-t-on fixé l'indemnité à 800 francs?

Un arrêté royal du 17 octobre 1959 avec effet au 1er juillet 1959, a fixé à 800 francs par an l'intervention de l'Etat dans la cotisation des agents qui font l'effort de prévoyance de s'affilier librement à une mutualité reconnue de leur choix.

Une circulaire du Ministre de l'Intérieur, du 12 octobre 1951, avait déjà autorisé les communes à intervenir, à concurrence de 25 %, dans les cotisations à l'assurance-maladie des agents communaux.

C'est en tenant compte de ce précédent et pour assurer un certain équilibre entre les différents services publics que l'intervention de l'Etat, dans les cotisations de ses agents affiliés à une mutualité, a été fixée à 800 francs (ce qui représente environ 25 % des cotisations annuelles).

Le système n'est certes pas parfait, mais il donne tout de même à un grand nombre d'agents la possibilité de bénéficier d'une indemnité de l'Etat pour faire face aux charges qui leur sont imposées par la maladie et les soins médicaux, il respecte la liberté individuelle des agents et a obtenu l'accord des organisations syndicales.

Syndicaal advies.

Herhaaldelijk zijn aan het Parlement wetsontwerpen betreffende het statuut van het Rijkspersoneel voorgelegd zonder dat, overeenkomstig het syndicaal statuut, het advies der bevoegde syndicale organisaties werd ingewonnen. Het herhalen van dat feit heeft bij de vakverenigingen gewettigde ongerustheid gewekt.

Werden de bepalingen van het ontwerp van administratieve hervorming aan de vakorganisaties voorgelegd?

Zijn die organisaties het met die bepalingen eens en, zo dat niet het geval is, wat zijn de geschilpunten?

Is de Regering besloten het bij het statuut bepaalde advies formeel te waarborgen of is het integendeel haar bedoeling dat statuut te herzien?

Met zijn verwijt tot de Regering, bepaalde ontwerpen niet aan de organisaties voor syndicaal advies te hebben voorgelegd alvorens ze aan het Parlement voor te leggen, doelt het lid waarschijnlijk op het ontwerp betreffende het personeel van het Bestuur in Afrika.

De Regering wil zich geenszins aan het syndicaal advies onttrekken. In dit bijzondere geval was het afwijken van die regel enkel te wijten aan de dringende spoed en de bijzondere omstandigheden; de uitvoeringsbepalingen zullen echter op regelmatige wijze worden voorgelegd aan de instanties inzake syndicaal advies.

Wat betreft de Commissie voor de statutaire en geldelijke hiërarchie, daarin, zijn al de vakverenigingen vertegenwoordigd; slechts één ervan onthoudt zich voorlopig, om bijzondere redenen, van deelneming aan de vergadering.

Voor de toepassing van de maatregelen op het stuk van reorganisatie en besparing is de medewerking van de vakverenigingen uitdrukkelijk bepaald bij het ministerieel besluit tot instelling van de interdepartementale groep van organisatie en besparing.

Voor al de andere aspecten van de administratieve hervorming, waar de Minister zich totnogtoe mee bezig heeft gehouden, zal men vaststellen dat het syndicaal advies regelmatig is ingewonnen.

Stakingen.

De staking van 29 januari heeft tot verschillende interpretaties aanleiding gegeven in verband met het stakingsrecht van de Rijksbedienden. Meent de Regering dat dit recht bestaat of niet?

De teksten, in hun huidige vorm, hebben die aangelegenheid niet geregeld.

De opeenvolgende regeringen hebben steeds de staking der overheidsdiensten als ongeoorloofd beschouwd.

De oplossing dient schijnbaar te moeten bestaan in de inrichting van een verzoeningsrechtspleging tussen de Staat en de ambtenaren. Een werkgroep is hiermede belast.

Consultation syndicale.

Le Parlement a été saisi, à plusieurs reprises, de projets de loi concernant le statut des agents de l'Etat sans que les organismes de Consultation syndicale aient été consultés, conformément au statut syndical. La répétition de ce fait a provoqué une légitime inquiétude dans les organisations syndicales.

Les dispositions du plan de réforme administrative ont-elles été soumises aux organisations syndicales?

Celles-ci sont-elles d'accord et, dans la négative, sur quels points portent les divergences?

Le Gouvernement est-il décidé à garantir d'une manière formelle la consultation prévue par le statut ou a-t-il, au contraire, l'intention de revoir ce statut?

En reprochant au Gouvernement de n'avoir pas saisi les organismes de Consultation syndicale de certains projets, avant de les soumettre au Parlement, l'honorable membre fait sans doute allusion au projet relatif au personnel de l'Administration du Congo.

Il n'entre nullement dans les intentions du Gouvernement de se soustraire à la consultation syndicale. En l'espèce, seules l'urgence et les circonstances particulières ont été à l'origine de la dérogation; toutefois les arrêtés d'exécution seront régulièrement soumis aux instances de consultation syndicale.

En ce qui concerne la Commission de la hiérarchie statutaire et pécuniaire, toutes les organisations syndicales en sont membres; l'une d'entre elles s'abstient provisoirement de siéger pour des raisons qui lui sont propres.

Pour l'application des mesures de réorganisation et d'économie, la collaboration des syndicats est expressément prévue par l'arrêté ministériel instituant le groupe interdépartemental d'organisation et d'économies.

On constatera que, pour tous les autres aspects de la réforme administrative, auxquels le Ministre s'est attaché jusqu'à présent, il a été régulièrement recouru à la consultation syndicale.

Grèves.

La grève du 29 janvier a donné lieu à des interprétations différentes au sujet du droit de grève des agents de l'Etat. Le Gouvernement estime-t-il que ce droit existe oui ou non?

Dans l'état actuel des textes la question n'est pas tranchée.

Les gouvernements successifs ont toujours considéré la grève des services publics comme illicite.

La solution semble devoir être trouvée en organisant entre l'Etat et les agents une procédure de conciliation. Un groupe de travail en est chargé.

BIJLAGE II.

Gebouwen.

De Minister spreekt over leegstaande en onbeheerde gebouwen. Kunnen voorbeelden aangehaald worden?

Totnogtoe heeft men zich niet genoegzaam bekommerd over de problemen die zijn in verband met de omvang van het onroerend patrimonium van de Staat en met het geordend beheer ervan.

Het bestuur der Domeinen heeft getracht een inventaris of een atlas van de onroerende goederen van de Staat op te maken, doch is er totnogtoe niet in geslaagd die gegevens te verzamelen. Talrijke Rijksdiensten willen hun gebouwen, zelfs die welke slechts van betrekkelijk nut zijn, behouden met het oog op een latere uitwisseling. Zij nemen dus geen initiatief om deze goederen aan het Bestuur der Domeinen, met het oog op tegeldemaking, over te dragen.

Het gebeurt soms dat het Bestuur der Domeinen, door toedoen van particulieren die wensen een grondperceel te kopen, verneemt dat in een of andere gemeente zich Staatseigendommen bevinden waarvan geen gebruik gemaakt wordt.

Ten einde de tot de opbouw van moderne gebouwen nodige kredieten te vinden, zou het volstaan een rationele politiek van tegeldemaking der overtollige goederen in te luiden.

Ten einde dergelijke politiek ten uitvoer te brengen werd met de medewerking van de Ministeries van Financiën en van Openbare Werken een commissie, bij het Ondervoorzitterschap van de Kabinetraad opgericht; deze commissie zal vóór 30 juni (cfr. bijgevoegd ministerieel besluit) concrete voorstellen voorleggen.

Besluit n° 3.

Ministerieel besluit

houdende oprichting van een interdepartementale commissie voor het beheer van het onroerend patrimonium van de Staat.

De Minister Ondervoorzitter van de Kabinetraad, de Minister van Financiën en de Minister van Openbare Werken en van Wederopbouw.

Gelet op het koninklijk besluit van 6 november 1958, waarbij de heer Lilar benoemd wordt tot lid van de Ministerraad belast met de plaatsvervangende van de Eerste-Minister, met het Algemeen Bestuur en met de administratieve hervorming;

Gelet op het koninklijk besluit van 20 november 1958, tot afbakening van de respectieve bevoegdheden van de Eerste-Minister en van de Minister belast met het Algemeen Bestuur;

Gelet op het koninklijk besluit van 25 november 1959 waarbij de bevoegdheden van de Eerste-Minister en van de Minister Ondervoorzitter van de Kabinetraad nader bepaald worden;

Gelet op de beslissingen die genomen werden tijdens de Kabinetraden van 4 december 1959 en 15 januari 1960, betreffende de maatregelen tot reorganisatie en besparingen te nemen in het kader van de administratieve hervorming;

Overwegende dat er, inzonderheid, aanleiding toe bestaat een rationele politiek van beheer van het onroerend patrimonium van de Staat in te stellen,

Besluiten :

Artikel 1. — Bij het Ondervoorzitterschap van de Raad wordt een interdepartementale commissie voor het beheer van het onroerend patrimonium van de Staat opgericht.

Artikel 2. — De commissie heeft tot taak het geheel van de maatregelen te bevorderen, op te volgen en te coördineren met het oog op een rationele politiek van beheer van het onroerend patrimonium van de Staat.

Zij zal, vóór 30 juni 1960, aan de Regering haar conclusies voorleggen betreffende, inzonderheid, volgende punten :

- 1) de oprichting van een fonds van het onroerend patrimonium van de Staat;
- 2) de coördinatie van de oprichting der gebouwen en van de verkoop van de beschikbare onroerende goederen;
- 3) het rationeel gebruik van het onroerend domein;
- 4) de mobilisatie van de onproductieve goederen.

Artikel 3. — Worden benoemd tot leden van de interdepartementale commissie voor het beheer van het onroerend patrimonium van de Staat.

Dhr Schreuder E., secretaris-generaal van het Ministerie van Financiën, in hoedanigheid van voorzitter;

Dhr. Willems G., secretaris-generaal van het Ministerie van Openbare Werken en van Wederopbouw, in hoedanigheid van ondervoorzitter;

ANNEXE II.

Immeubles.

Le Ministre dit qu'il y a des immeubles vacants et non gérés. Peut-on citer des exemples?

On ne s'est pas préoccupé suffisamment, jusqu'à présent, des problèmes posés par l'étendue du patrimoine immobilier de l'Etat et par la gestion coordonnée de celui-ci.

L'Administration des Domaines a essayé d'établir un inventaire ou un atlas des biens immeubles de l'Etat, mais n'a pu jusqu'ici rassembler ces éléments. Beaucoup de services de l'Etat veulent conserver leurs immeubles, même ceux qui sont d'une utilité relative, en vue d'un échange ultérieur. Ils ne prennent donc aucune initiative pour remettre ces biens à l'Administration des Domaines, en vue de leur réalisation.

Il arrive que l'Administration des Domaines apprenne, par l'intermédiaire de particuliers désirant acheter un terrain, que dans telle ou telle commune se trouvent des propriétés de l'Etat dont on ne fait pas usage.

Pour trouver les crédits nécessaires à la construction de bâtiments modernes, il suffirait d'instaurer une politique rationnelle de réalisation des biens superflus.

C'est en vue de réaliser cette politique qu'avec la collaboration des Ministères des Finances et des Travaux Publics une commission a été créée à la Vice-Présidence du Conseil; elle présentera des propositions concrètes avant le 30 juin (voir arrêté ministériel ci-joint).

Arrêté n° 3.

Arrêté ministériel

instituant une commission interdépartementale pour la gestion du patrimoine immobilier de l'Etat.

Le Ministre Vice-Président du Conseil de Cabinet, le Ministre des Finances et le Ministre des Travaux Publics et de la Reconstruction.

Vu l'arrêté royal du 6 novembre 1958, nommant M. Lilar en qualité de membre du Conseil des Ministres et le chargeant de la suppléance du Premier Ministre, de l'Administration générale et de la réforme administrative;

Vu l'arrêté royal du 20 novembre 1958, délimitant les attributions respectives du Premier Ministre et du Ministre chargé de l'Administration générale;

Vu l'arrêté royal du 25 novembre 1959, déterminant les attributions du Premier Ministre et du Ministre Vice-Président du Conseil de Cabinet;

Vu les décisions prises par le Conseil de Cabinet le 4 décembre 1959 et le 15 janvier 1960 concernant les mesures de réorganisation et d'économies à prendre dans le cadre de la réforme administrative;

Considérant qu'il y a lieu, notamment, d'instaurer une politique rationnelle de gestion du patrimoine immobilier de l'Etat,

Arrêtent :

Article 1er. — Il est institué à la Vice-Présidence du Conseil de Cabinet une commission interdépartementale pour la gestion du patrimoine immobilier de l'Etat.

Article 2. — La commission est chargée de promouvoir, de suivre et de coordonner l'ensemble des mesures nécessaires en vue d'une politique rationnelle de gestion du patrimoine immobilier de l'Etat.

Elle soumettra au Gouvernement, pour le 30 juin 1960, des conclusions se rapportant, notamment, aux objets suivants :

- 1) l'institution d'un fonds du patrimoine immobilier de l'Etat;
- 2) la coordination de la construction des bâtiments et de la vente des biens immeubles disponibles;
- 3) l'utilisation rationnelle du domaine immobilier;
- 4) la mobilisation des biens improductifs.

Article 3. — Sont nommés membres de la commission interdépartementale pour la gestion du patrimoine immobilier de l'Etat :

M. Schreuder E., secrétaire général du Ministère des Finances, en qualité de président;

M. Willems G., secrétaire général du Ministère des Travaux Publics et de la Reconstruction, en qualité de vice-président;

Dhr Bure V., directeur-generaal van het Bestuur van de Stedebouw en de ruimtelijke ordening;

Dhr D'Amour R., bureauchef bij het Ministerie van Financiën, kabinetsattaché bij het Ondervoorzitterschap van de Raad;

Dhr De Couvreur M., hypotheekbewaarder;

Dhr Douchamps, inspecteur van Financiën;

Dhr Elinck J., inspecteur generaal bij het Bestuur der Registratie en Domeinen;

Dhr Quintin J., adjunct juridisch adviseur bij het Ministerie van Openbare Werken en van Wederopbouw;

Dhr Vanden Bosch W., directeur bij het Ministerie van Financiën;

Dhr Vervenne D., voorzitter van het Aankoopcomité te Gent;

Dhr Hombroeckx L., surnumerair bij het Bestuur der Registratie en Domeinen in hoedanigheid van secretaris.

Artikel 4. — De prestaties van de leden van de commissie worden niet bezoldigd.

Deze leden kunnen nochtans vergoed worden wegens de kosten veroorzaakt door de uitvoering van hun opdracht, overeenkomstig de ter zake geldende reglementering.

Artikel 5. — De commissie kan alle personen consulteren waarvan zij het advies wenst te kennen en hen uitnodigen aan haar werkzaamheden deel te nemen.

Indien het gaat om agenten van een openbare dienst, dient vooraf het akkoord gevraagd van de overheid waarvan deze agenten afhangen.

De prestaties van de personen die de hoedanigheid niet hebben van agenten van een openbare dienst, vallen ten laste van de begroting van de diensten van de Eerste Minister en van de Ondervoorzitter van de Raad.

Gegeven te Brussel, de 18 april 1960.

De Minister Ondervoorzitter van de Kabinetsraad,

A. LILAR.

De Minister van Financiën,

J. VAN HOUTTE.

De Minister van Openbare Werken en van Wederopbouw,

O. VANAUDENHOVE.

Autos.

Brengt centralisatie hier werkelijk de oplossing?

Zou men zich niet beter tot de particuliere sector wenden voor het inrichten van een soort taxi-dienst?

Indien men dit voorstel niet uitvoerbaar acht, op welke argumenten steunt dan deze zienswijze?

Met de inrichting van een centrale garage in de Administratieve Wijk kan op zichzelf niet worden volstaan om het vraagstuk van een rationeler en zuiniger gebruik van de autovoertuigen van de Staat tot oplossing te brengen.

Verdere middelen ter verhelping van de huidige toestand, die vooral wordt gekenmerkt door een te weinig intensief gebruik met als gevolg een bovenmatige stijging van de kostprijs, zijn de hervorming en de uitbreiding van het systeem van vergoedingen wegens gebruik van persoonlijke voertuigen, evenals het eventuele beroep op particuliere transportbedrijven, aan te wijzen bij aanbesteding.

Toch moet de centralisatie van de verspreide voertuigen — met uitzondering van het reeds gecentraliseerde speciale wagenpark van het leger, van de post, enz. — nog het meest bijdragen tot de bezuinigingen, door een intensiever gebruik van de voertuigen, en een daarmee gepaard gaande vermindering van hun aantal en hun kostprijs.

Het lijkt geen twijfel dat het in dienst houden van aan het Rijk toebehorende voertuigen in de grote centra, en met name te Brussel, verantwoord is, daar een beroep op particuliere ondernemingen of op persoonlijke voertuigen slechts zuiniger uitvalt in zoverre de voertuigen van het Rijk niet rendabel zijn, m.a.w. niet voldoende worden gebruikt.

Het volle rendement ligt om en bij 50.000 km. per jaar: dan bedraagt de kostprijs per kilometer maximum 4,60 frank (voor de wagens met het grootste vermogen), terwijl hij momenteel gemiddeld 7,20 frank bedraagt.

**Centraal bureau voor benodigdheden.
Bestellingen gedaan door de gemeenten.**

Een Commissaris vestigt de aandacht op de geringe doeltreffendheid van de C. B. B. wanneer de gemeenten zich tot hem richten voor zekere bestellingen.

M. Bure V., directeur général de l'Administration de l'Urbanisme et de l'aménagement du territoire;

M. D'Amour R., chef de bureau au Ministère des Finances, attaché de cabinet à la Vice-Présidence du Conseil;

M. De Couvreur M., conservateur des hypothèques;

M. Douchamps, inspecteur des Finances;

M. Elinck J., inspecteur général à l'Administration de l'Enregistrement et des Domaines;

M. Quintin J., conseiller juridique adjoint au Ministère des Travaux Publics et de la Reconstruction;

M. Vanden Bosch W., directeur au Ministère des Finances;

M. Vervenne D., président du Comité d'Acquisition à Gand;

M. Hombroeckx L., surnuméraire à l'Administration de l'Enregistrement et des Domaines, en qualité de secrétaire.

Article 4. — Les prestations des membres de la commission sont gratuites.

Ces membres peuvent toutefois être indemnisés des frais que leur occasionne l'accomplissement de leur mission, conformément à la réglementation en vigueur.

Article 5. — La commission peut consulter toutes personnes dont elle désire prendre l'avis et les inviter à participer à ses travaux.

S'il s'agit d'agents d'un service public, l'accord de l'autorité dont ces agents relèvent doit être sollicité au préalable.

Les prestations des personnes n'ayant pas la qualité d'agent d'un service public sont à la charge du budget des services du Premier Ministre et de la Vice-Présidence du Conseil.

Donné à Bruxelles, le 8 avril 1960.

Le Ministre Vice-Président du Conseil de Cabinet,

A. LILAR.

Le Ministre des Finances,

J. VAN HOUTTE.

Le Ministre des Travaux Publics et de la Reconstruction,

O. VANAUDENHOVE.

Automobiles.

La centralisation est-elle la véritable solution?

Ne doit-on pas s'adresser au privé pour organiser une sorte de service de taxis?

Si cette solution ne doit pas être retenue, peut-on en donner les raisons?

L'institution d'un garage central dans la Cité administrative ne constitue pas, à elle seule, la solution du problème de l'utilisation plus rationnelle et plus économique des automobiles de l'Etat.

Parmi les remèdes à la situation actuelle, caractérisée surtout par un défaut d'emploi d'où résulte un prix de revient trop élevé, figurent encore la réforme et l'extension du système d'indemnités pour l'utilisation de véhicules personnels ainsi que le recours éventuel à des compagnies privées de transport, à sélectionner après appel à la concurrence.

C'est cependant la centralisation des véhicules dispersés — à l'exclusion donc du charroi spécialisé déjà centralisé de l'armée, des postes, etc. — qui doit, dans la plus large mesure, permettre des économies par l'utilisation plus intensive des véhicules et, simultanément, par la diminution de leur nombre et de leur prix de revient.

Il est certain que dans les grands centres, à Bruxelles notamment, le maintien en service de véhicules appartenant à l'Etat se justifie, le recours aux compagnies privées ou aux véhicules personnels n'étant plus économique que dans la mesure où les véhicules de l'Etat ne sont pas rentables, c'est-à-dire à défaut de plein emploi.

Ce plein emploi se situe à $\pm$ 50.000 km par an: le prix de revient kilométrique correspondant étant alors de 4,60 francs maximum (pour les voitures les plus puissantes), tandis qu'il est actuellement de 7,20 francs en moyenne.

**Office central des fournitures.
Commandes faites par les communes.**

Un Commissaire attire l'attention sur le peu d'efficacité de l'intervention de l'O. C. F. lorsque les communes s'adressent à lui pour certaines commandes.

Men moet niet verwonderd zijn over de kritieken die, bij gelegenheid, gericht worden aan het adres van het Centraal Bureau voor Benodigdheden *door de gemeenten*. Inderdaad, krachtens de vigerende reglementering moet noch mag het Centraal Bureau voor Benodigdheden de gemeenten niet bevoorraden, maar enkel en alleen de staatsdiensten en de parastatalen, deze laatste in de mate dat de betrokken ministers het beslissen.

In de gans uitzonderlijke gevallen dat de gemeenten zich tot het Centraal Bureau voor Benodigdheden wenden, tracht deze dienst hun voldoening te geven, maar hij moet vooraf de toelating verkrijgen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, en er dient daarenboven opgemerkt dat het in deze gevallen gaat om artikelen die moeilijk kunnen gevonden worden, of die in de kleine agglomeraties zeer duur kosten (ingekaderde officiële portretten van de Koning).

Niets helet dat, in het kader van de hervorming van het Centraal Bureau voor Benodigdheden, zijn tussenkomst zou uitgebreid worden tot de noodzakelijke benodigdheden voor de gemeenten. De Minister laat deze kwestie onderzoeken.

Mecanisatie van de diensten.

Wat wordt er gedaan inzake mecanisatie van de diensten en wat zal men nog dienaangaande verwezenlijken?

De mecanisatie werd reeds doorgedreven in talrijke staatsadministraties.

Sommige departementale commissies voor organisatie en besparingen hebben suggesties gedaan met het oog op reorganisaties of intensievere inrichting van hun mecanografische diensten.

Op initiatief van de Minister werden nieuwe ontwerpen opgemaakt namelijk betreffende het Centraal Bureau voor Benodigdheden.

Il n'y a pas lieu de s'étonner des critiques émises à cette occasion à l'égard de l'Office Central des Fournitures *par les communes*. En effet, l'Office Central des Fournitures n'est, en vertu de la réglementation en vigueur, ni tenu, ni habilité à approvisionner les communes, cet approvisionnement ne lui incombe que pour les services de l'Etat et les établissements parastataux, pour ces derniers dans la mesure où les Ministres intéressés en décident ainsi.

Dans les cas tout à fait exceptionnels où les communes s'adressent à l'Office Central des Fournitures, celui-ci s'efforce de leur donner satisfaction. Il doit toutefois obtenir l'autorisation préalable du Ministère de l'Intérieur et il y a lieu, en outre, d'observer qu'il s'agit dans ce cas d'articles que l'on trouve difficilement ou qui coûtent fort cher dans les petites agglomérations (portraits officiels encadrés représentant le Roi).

Rien ne s'oppose à ce que, dans le cadre d'une réforme de l'Office Central des Fournitures, l'intervention de celui-ci soit étendue aux fournitures nécessaires aux communes. Le Ministre fait examiner cette question.

Mécanisation des services.

Où en est la mécanisation des services et quelles initiatives envisage-t-on encore dans ce sens?

De nombreuses administrations de l'Etat ont déjà été mécanisées.

Certaines commissions départementales d'organisation et d'économies ont fait des suggestions en vue de la réorganisation ou de l'intensification de leurs services mecanographiques.

A l'initiative du Ministre, plusieurs projets ont été mis au point, entre autres en ce qui concerne l'Office central des fournitures.

BIJLAGE III.

Wet van 15 juli 1959 tot tijdelijke wijziging van het aanslagregime der meerwaarden, met het oog op de bevordering van de beleggingen.

Statistiek.

Luidens art. 7 van deze wet moeten de belastingplichtigen, die wensen te genieten van het bijzonder aanslagregime der meerwaarden, een bijzondere semestriële aangifte doen, met aanduiding van de verwezenlijkte prijs van de gerealiseerde activa, de verwezenlijkte meerwaarden en het bedrag van de verrichte wederbeleggingen.

In uitvoering van artikel 8 van dezelfde wet, brengt de Minister van Financiën semestrieel bij het Parlement verslag uit nopens bovenbedoelde verrichtingen.

Het Bestuur houdt zich thans bezig met de centralisatie van de aangiften, die in verband met het jaar 1959 door de belastingplichtigen werden ingediend, teneinde de Minister van Financiën in staat te stellen eerlang zijn verslag bij het Parlement in te dienen.

Ontwikkelingsgewest Hageland-Zuiderkempen.

Totaal met staatssteun toegekende kredieten op 1 juni 1960 : 225.592.000 Fr.

Globale werkgelegenheid, tot standgebracht of in oprichting : ongeveer 3.000 arbeidsplaatsen.

ANNEXE III.

Loi du 15 juillet 1959 modifiant temporairement le régime de taxation des plus-values en vue de favoriser les investissements.

Statistiques.

En vertu de l'article 7 de cette loi, les contribuables qui désirent bénéficier du régime spécial de taxation des plus-values sont tenus de faire semestriellement une déclaration spéciale, indiquant le prix de réalisation des avoirs réalisés, la plus-value obtenue et le montant des investissements effectués en emploi.

En exécution de l'article 8 de la même loi, le Ministre des Finances doit semestriellement faire rapport au Parlement au sujet des opérations susvisées.

L'administration s'occupe actuellement de la centralisation des déclarations produites par les contribuables pour ce qui concerne l'année 1959 afin de permettre au Ministre des Finances de déposer très prochainement son rapport au Parlement.

Région de développement Hageland-Campine du Sud.

Total des crédits octroyés avec l'aide de l'Etat au 1 juin 1960 : 225.592.000 Fr.

Emploi global créé à l'heure actuelle ou en création : environ 3.000 emplois.

Wet van 17 juli 1959. — Verdeling der akkoorden per provincie.

Loi du 17 juillet 1959. — Répartition des accords par province.

Toestand op 1 juni 1960 (in duizenden frank).

Situation au 1er juillet 1960 (en milliers de francs).

Provincies	Verminderd bedrag Taux réduit		V. B. + W. S. T. R. + G. E.		Waarborg Staat alleen Garantie Etat uniquement		Totaal Total		Provinces
	N.	Bedrag Montant	N.	Bedrag Montant	N.	Bedrag Montant	N.	Bedrag Montant	
Antwerpen	28	300.235	11	420.100	1	5.000	40	725.335	Anvers.
Brabant	61	974.430	9	30.000	2	650	72	1.005.080	Brabant.
West-Vlaanderen	46	412.202	10	49.464	—	—	56	461.666	Flandre Occidentale.
Oost-Vlaanderen	44	180.019	8	53.950	2	1.453	54	235.422	Flandre Orientale.
Henegouwen	21	571.078	8	33.925	—	—	29	605.003	Hainaut.
Luik	32	2.915.891	6	64.086	1	4.500	39	2.984.477	Liège.
Limburg	6	15.900	—	—	—	—	6	15.900	Limbourg.
Luxemburg	1	898	—	—	—	—	1	898	Luxembourg.
Namen	9	62.280	—	12.000	—	—	10	74.280	Namur.
Rijk	248	5.432.933	53	663.525	6	11.603	307	6.108.061	Royaume.

Wet van 18 juli 1959. — Verdeling der akkoorden per provincie.

Loi du 18 juillet 1959. — Répartition des accords par province.

Toestand op 1 juni 1960 (in duizenden frank).

Situation au 1er juillet 1960 (en milliers de francs).

Provincies	Verminderd bedrag Taux réduit		V. B. + W. S. T. R + G. E.		Waarborg Staat alléén Garantie Etat uniquement		Totaal Total		Provinces
	N.	Montant Bedrag	N.	Montant Bedrag	N.	Montant Bedrag	N.	Montant Bedrag	
Antwerpen	7	51.465	—	—	—	—	7	51.465	Anvers.
Brabant	4	18.294	—	—	—	—	4	18.294	Brabant.
West-Vlaanderen	20	167.630	5	15.025	—	—	25	182.655	Flandre Occidentale.
Oost-Vlaanderen	45	643.874	5	28.275	—	—	50	672.149	Flandre Orientale.
Henegouwen	11	321.516	10	328.100	2	1.250	23	650.866	Hainaut.
Luik	5	9.870	2	13.540	—	—	7	23.410	Liège.
Limburg	5	9.050	3	24.750	—	—	8	33.800	Limbourg.
Luxemburg	3	3.500	—	—	—	—	3	3.500	Luxembourg.
Namen	3	16.500	—	—	—	—	3	16.500	Namur.
Rijk	103	1.241.699	25	409.690	2	1.250	130	1.652.639	Royaume.